



Zbiór Orzeczeń

WYROK SĄDU (dziewiąta izba)

z dnia 9 września 2020 r. *

System językowy – Ogłoszenie o konkursie otwartym celem naboru administratorów w dziedzinie audytu – Znajomość języków – Ograniczenie wyboru drugiego języka konkursu do angielskiego, francuskiego i niemieckiego – Język wykorzystywany do komunikacji – Rozporządzenie nr 1 – Artykuł 1d ust. 1, art. 27 i art. 28 lit. f) regulaminu pracowniczego – Dyskryminacja ze względu na język – Względy uzasadniające – Interes służby – Proporcjonalność

W sprawie T-437/16

Republika Włoska, którą reprezentowała G. Palmieri, w charakterze pełnomocnika, tę zaś wspierał P. Gentili, avvocato dello Stato,

strona skarżąca,

popierana przez

Królestwo Hiszpanii, które reprezentował L. Aguilera Ruiz, w charakterze pełnomocnika,

interwenient,

przeciwko

Komisji Europejskiej, którą reprezentowali G. Gattinara i D. Milanowska, w charakterze pełnomocników,

strona pozwana,

mającej za przedmiot oparte na art. 263 TFUE żądanie stwierdzenia nieważności ogłoszenia o konkursie otwartym EPSO/AD/322/16 mającego na celu stworzenie list rezerwy kadrowej administratorów w dziedzinie audytu (AD 5/AD 7) (Dz.U. 2016, C 171 A, s. 1),

SĄD (dziewiąta izba),

w składzie: M.J. Costeira, prezes, D. Gratsias (sprawozdawca) i M. Kancheva, sędziowie,

sekretarz: J. Palacio González, główny administrator,

uwzględniając pisemny etap postępowania i po przeprowadzeniu rozprawy w dniu 5 grudnia 2019 r.,

wydaje następujący

* Język postępowania: włoski.

Wyrok

I. Okoliczności powstania sporu

- 1 W dniu 12 maja 2016 r. Europejski Urząd Doboru Kadr (EPSO), utworzony w drodze decyzji 2002/620/WE Parlamentu Europejskiego, Rady, Komisji, Trybunału Sprawiedliwości, Trybunału Obrachunkowego, Komitetu Ekonomiczno-Społecznego, Komitetu Regionów i Europejskiego Rzecznika Praw Obywatelskich z dnia 25 lipca 2002 r. (Dz.U. 2002, L 197, s. 53), opublikował w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* ogłoszenie o konkursie otwartym EPSO/AD/322/16 w celu stworzenia list rezerwy kadrowej administratorów w dziedzinie audytu (AD 5/AD 7) (Dz.U. 2016, C 171 A, s. 1, zwane dalej „zaskarżonym ogłoszeniem”). W ogłoszeniu wskazano, że spośród tych list instytucje Unii Europejskiej, „a przede wszystkim Komisja Europejska w Brukseli i Europejski Trybunał Obrachunkowy w Luksemburgu”, będą rekrutować nowych urzędników służby publicznej Unii.
- 2 W części wstępnej do zaskarżonego ogłoszenia wskazano również, że ogłoszenie wraz z przepisami ogólnymi mającymi zastosowanie do konkursów otwartych, opublikowanymi w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* z dnia 27 lutego 2015 r. (Dz.U. 2015, C 70 A, s. 1, zwanymi dalej „przepisami ogólnymi”), stanowią prawnie wiążące zasady przedmiotowego postępowania w sprawie naboru. W ogłoszeniu tym uściślono jednak, że załącznik II do przepisów ogólnych, zatytułowany „Ogólne wytyczne kolegium szefów administracji dotyczące stosowania języków w konkursach EPSO”, nie ma zastosowania do rozpatrywanego konkursu i zastępują go przepisy zawarte w załączniku II do zaskarżonego ogłoszenia.
- 3 Punkt 1.3 przepisów ogólnych zawiera sekcję zatytułowaną „Znajomość języków”, w której wskazano, co następuje:

„W zależności od konkursu kandydat zostanie poproszony o wykazanie się znajomością oficjalnych języków [Unii] [...]. Zasadniczo od kandydata wymagana jest bardzo dobra znajomość jednego z języków urzędowych [Unii] [poziom C1 według europejskiego systemu opisu kształcenia językowego (CECR)] oraz znajomość drugiego języka urzędowego na zadowalającym poziomie (poziom B2 według CECR). Jednakże w ogłoszeniu o konkursie mogą zostać sformułowane bardziej rygorystyczne wymagania (dotyczy to przede wszystkim konkursów dla lingwistów). O ile w ogłoszeniu o konkursie nie określono inaczej, wybór drugiego języka będzie z reguły ograniczał się do języka angielskiego, francuskiego lub niemieckiego [...].

Zgodnie z długoletnią praktyką dotyczącą komunikacji wewnętrznej w instytucjach [Unii], a także z uwagi na potrzeby służb w zakresie komunikacji zewnętrznej i prowadzenia dokumentacji, językami najpowszechniej wykorzystywanymi są angielski, francuski i niemiecki.

Przy określaniu wyboru drugiego języka brany jest interes służby, która wymaga, aby nowo zatrudnione osoby były niezwłocznie zdolne do wykonywania obowiązków [gotowe do natychmiastowego podjęcia obowiązków] i do skutecznej komunikacji w codziennej pracy. W przeciwnym razie wydajność pracy w instytucjach poważnie by ucierpiała.

Ponadto zgodnie z zasadą równego traktowania wszyscy kandydaci mają obowiązek przystąpienia do testów w swoim drugim języku wybranym spośród trzech wskazanych; dotyczy to również kandydatów, których pierwszym językiem jest jeden ze wskazanych trzech języków. Przeprowadzane w taki sposób testy szczególnych kompetencji kandydatów umożliwiają instytucjom dokonanie oceny zdolności kandydatów do bezzwłocznego wykonywania zadań w środowisku, które jest bardzo zbliżone do prawdziwego środowiska pracy. Powyższe pozostaje bez wpływu na możliwość odbywania w późniejszym terminie szkoleń językowych w celu osiągnięcia zdolności do pracy w trzecim języku, zgodnie z art. 45 ust. 2 regulaminu pracowniczego”.

- 4 W części zaskarżonego ogłoszenia, zatytułowanej „Czy spełniam warunki udziału w konkursie?“, w której określono warunki, jakie osoby zainteresowane muszą spełnić w chwili przesyłania zgłoszenia, sformułowano jako jeden ze szczegółowych warunków udziału w konkursie wymóg „znajomości na poziomie co najmniej C1 [CECR] jednego z 24 języków urzędowych [Unii]“, przy czym język ten został określony jako „język 1” konkursu, oraz „znajomości na poziomie co najmniej B2 [CECR] języka angielskiego, francuskiego lub niemieckiego”. Ten drugi język, który został określony jako „język 2” konkursu, musiał być innym językiem niż język 1 kandydata.
- 5 Wskazano tam również, że „[k]andydat musi wypełnić zgłoszenie w języku angielskim, francuskim lub niemieckim”.
- 6 W tej samej części zaskarżonego ogłoszenia wskazano, że „drugim wybranym językiem musi być język angielski, francuski lub niemiecki”, że „[s]ą to główne języki robocze instytucji [Unii]”, oraz że „[w] interesie służby nowo zatrudnione osoby powinny być niezwłocznie zdolne do wykonywania obowiązków [gotowe do natychmiastowego podjęcia obowiązków] i skutecznej komunikacji w swojej codziennej pracy przynajmniej w jednym z tych języków”. W tym względzie kandydaci zostali poinformowani, że „dodatkowe informacje na temat języków wymaganych w niniejszym konkursie” znajdują się w załączniku II do zaskarżonego ogłoszenia, zatytułowanym „Uzasadnienie konfiguracji języków na potrzeby niniejszej procedury doboru [niniejszego postępowania w sprawie naboru]”.
- 7 Załącznik II do zaskarżonego ogłoszenia zawiera część wprowadzającą, złożoną z sześciu akapitów, oraz trzy punkty, z których pierwszy jest zatytułowany „Uzasadnienie dokonywania wyboru języków w każdej procedurze doboru [w każdym postępowaniu w sprawie naboru]”, drugi „Kryteria wyboru języków w poszczególnych procedurach doboru [postępowaniach w sprawie naboru]”, trzeci zaś – „Języki wykorzystywane do komunikacji”.
- 8 Część wprowadzająca załącznika II do zaskarżonego ogłoszenia brzmi następująco:

„Niniejszy konkurs otwarty to konkurs specjalistyczny, przeprowadzany w celu rekrutacji administratorów w dziedzinie audytu. Wymagania określone w [części] »CZY SPEŁNIAM WARUNKI UDZIAŁU W KONKURSIE?« niniejszego ogłoszenia są zgodne z podstawowymi wymaganiami instytucji [Unii] dotyczącymi specjalistycznych umiejętności, doświadczenia i wiedzy. Wymagania te uwzględniają również konieczność skutecznego wykonywania obowiązków przez nowych pracowników, szczególnie we współpracy z innymi członkami personelu.

Z tego względu kandydaci muszą wybrać swój drugi język konkursowy spośród ograniczonej liczby języków urzędowych [Unii]. Decyzja ta wynika również z ograniczeń budżetowych i operacyjnych oraz z charakteru stosowanych przez EPSO metod doboru [rekrutacji], opisanych w pkt 1, 2 i 3 poniżej. Wymagania językowe obowiązujące w przypadku niniejszego konkursu zostały przyjęte przez zarząd EPSO z uwzględnieniem powyższych czynników i innych specyficznych wymogów dotyczących rodzaju obowiązków lub szczególnych potrzeb danych instytucji [Unii].

Głównym celem niniejszego konkursu jest utworzenie listy rezerwowej [rezerwy kadrowej] administratorów, spośród których zatrudniani będą pracownicy Komisji Europejskiej oraz – w ograniczonym stopniu – Europejskiego Trybunału Obrachunkowego. Ważne jest, aby zatrudnieni administratorzy byli niezwłocznie operacyjni [gotowi do natychmiastowego wykonywania obowiązków] i mogli porozumiewać się ze swymi współpracownikami i przełożonymi. W świetle kryteriów dotyczących stosowania języków w procedurach doboru [w postępowaniach w sprawie naboru] [Unii] określonych w pkt 2 poniżej instytucje [Unii] uznały, że w przypadku niniejszego konkursu najwłaściwszymi opcjami drugiego języka będą język angielski, francuski i niemiecki.

Biorąc pod uwagę, że język angielski, francuski i niemiecki to języki najczęściej używane przez pracowników instytucji [Unii] w komunikacji ustnej, tłumaczeniach oraz kontaktach administracyjnych, przynajmniej jeden z tych języków musi być jednym z dwóch obowiązkowych języków obcych kandydata.

Ponadto dobra znajomość języka angielskiego, francuskiego lub niemieckiego jest uznawana za niezbędną do analizy sytuacji kontrolowanych podmiotów, przedstawiania prezentacji, prowadzenia dyskusji i przygotowywania sprawozdań i gwarantuje skuteczną współpracę i wymianę informacji ze służbami, w których przeprowadzane są audyty, i z właściwymi władzami.

Kandydaci muszą wypełniać zgłoszenia internetowe w swoim drugim języku konkursowym (angielskim, francuskim lub niemieckim), a EPSO musi używać tych języków do zbiorowej komunikacji z kandydatami, którzy przedłożyli zatwierdzone zgłoszenia, oraz do przekazywania informacji dotyczących niektórych testów, opisanych w pkt 3”.

- 9 Punkt 1 załącznika II do zaskarżonego ogłoszenia, zatytułowany „Uzasadnienie dokonywania wyboru języków w każdej procedurze doboru [każdym postępowaniu w sprawie naboru]”, głosi:

„Instytucje [Unii] są zdania, że decyzję dotyczącą języków stosowanych w poszczególnych procedurach doboru [postępowaniach w sprawie naboru], a w szczególności ograniczenia wyboru języków, należy podjąć na podstawie następujących założeń:

- i) wymóg niezwłocznej operacyjności [gotowości do natychmiastowego podjęcia obowiązków przez] nowych pracowników

Nowi pracownicy muszą być niezwłocznie operacyjni i zdolni do podjęcia zadań [gotowi do natychmiastowego podjęcia obowiązków], do wykonywania których zostali zatrudnieni. EPSO musi zatem zadbać o to, aby laureaci posiadali odpowiednią znajomość takiej kombinacji języków, która umożliwi im skuteczne wykonywanie swoich obowiązków, a w szczególności, aby mogli oni skutecznie porozumiewać się w swojej codziennej pracy ze swymi współpracownikami i przełożonymi.

Uzasadnione może być zatem organizowanie niektórych testów w ograniczonej liczbie języków wehikularnych, aby zapewnić, że wszyscy kandydaci są w stanie pracować przynajmniej w jednym z nich, niezależnie od ich pierwszego języka urzędowego. W przeciwnym razie zaistniałoby duże ryzyko, że znaczna część laureatów nie byłaby zdolna do podjęcia w rozsądnym terminie zadań, do wykonywania których zostali zatrudnieni. Zignorowano by w ten sposób oczywiste założenie, że kandydaci ubiegający się o pracę w unijnej służbie cywilnej chcą wstąpić do organizacji międzynarodowej, która musi stosować języki wehikularne, aby właściwie funkcjonować i wykonywać powierzone jej w traktatach zadania.

- ii) charakter procedury doboru [postępowania w sprawie naboru]

W niektórych przypadkach ograniczenie możliwości wyboru języka może być również uzasadnione charakterem procedury doboru [postępowania w sprawie naboru].

Zgodnie z art. 27 regulaminu pracowniczego EPSO ocenia kandydatów w konkursach otwartych, aby poznać ich umiejętności i móc lepiej przewidzieć, czy kandydaci będą w stanie wykonywać swoje obowiązki.

Metoda oceny zintegrowanej jest metodą doboru [naboru], która polega na standardowej ocenie kandydatów w oparciu o różne scenariusze obserwowane przez kilku członków komisji rekrutacyjnej. W ocenie tej wykorzystuje się ramy kompetencji określone z wyprzedzeniem przez organy powołujące oraz wspólną metodę punktacji i wspólne podejmowanie decyzji.

Przeprowadzane w taki sposób testy szczególnych umiejętności kandydatów umożliwiają instytucjom [Unii] dokonanie oceny zdolności kandydatów do bezzwłocznego wykonywania zadań [natychmiastowego podjęcia obowiązków] w środowisku, które jest bardzo zbliżone do prawdziwego środowiska pracy. Wiele badań naukowych wykazało, że ocena zintegrowana, symulująca rzeczywiste warunki pracy, pozwala najlepiej przewidzieć rzeczywiste wyniki w pracy. Jest to metoda stosowana na całym świecie. Biorąc pod uwagę długość kariery i stopień mobilności w instytucjach [Unii], tego rodzaju ocena ma kluczowe znaczenie, szczególnie przy zatrudnianiu urzędników.

Aby zagwarantować, że kandydaci są oceniani na równych zasadach oraz że mogą komunikować się bezpośrednio z oceniającymi i innymi kandydatami biorącymi udział w testach, kandydaci są oceniani w grupie posługującej się wspólnym językiem. Oznacza to, że ocena zintegrowana musi być przeprowadzana z wykorzystaniem ograniczonej liczby języków, chyba że jest to konkurs, w którym obowiązuje jeden główny język.

iii) ograniczenia budżetowe i operacyjne

Zarząd EPSO uważa, że przeprowadzanie oceny zintegrowanej dla jednego konkursu we wszystkich językach urzędowych [Unii] byłoby niepraktyczne z kilku względów.

Po pierwsze, takie podejście miałyby bardzo poważne konsekwencje dla zasobów. Uniemożliwiłoby ono instytucjom [Unii] zaspokojenie ich potrzeb rekrutacyjnych w obowiązujących ramach budżetowych. Nie zapewniłoby ono również rozsądnej relacji jakości do ceny z punktu widzenia europejskiego podatnika.

Po drugie, przeprowadzanie oceny zintegrowanej we wszystkich językach urzędowych wymagałoby zatrudniania przy konkursach EPSO znacznej liczby tłumaczy ustnych, jak również korzystania ze specjalnych pomieszczeń z kabinami tłumaczeniowymi.

Po trzecie, konieczne byłoby angażowanie znacznie większej liczby członków komisji rekrutacyjnych znających różne języki używane przez kandydatów”.

10 W pkt 2 załącznika II do zaskarżonego ogłoszenia, zatytułowanym „Kryteria wyboru języków w poszczególnych procedurach doboru [postępowaniach w sprawie naboru]”, przewidziano:

„Jeżeli od kandydatów wymaga się wybrania języka spośród ograniczonej liczby języków urzędowych [Unii], zarząd EPSO musi w każdym przypadku określić, które języki będą stosowane w danym konkursie otwartym, uwzględniając następujące czynniki:

- i) wszelkie szczególne zasady wewnętrzne dotyczące stosowania języków w danych instytucjach lub organach;
- ii) szczególne wymagania dotyczące rodzaju obowiązków i szczególnych potrzeb danych instytucji;
- iii) języki najczęściej używane w danych instytucjach, określone na podstawie:
 - zadeklarowanej i sprawdzonej znajomości języków, na poziomie B2 lub wyższym według [CECR], wśród zatrudnionych na stałe urzędników [Unii] w okresie aktywnego zatrudnienia;
 - najczęstszych języków docelowych, na które tłumaczy się dokumenty przeznaczone do użytku wewnętrznego w instytucjach [Unii];
 - najczęstszych języków źródłowych, z których tłumaczy się dokumenty sporządzone wewnętrznie przez instytucje [Unii] i przeznaczone do użytku na zewnątrz;

iv) języki używane w kontaktach administracyjnych w danych instytucjach”.

- 11 W pkt 3 załącznika II do zaskarżonego ogłoszenia, zatytułowanym „Języki wykorzystywane do komunikacji”, wskazano:

„W poniższej sekcji opisano ogólne zasady dotyczące stosowania języków w komunikacji między EPSO i potencjalnymi kandydatami. W poszczególnych ogłoszeniach o konkursie mogą być określone inne, szczególne zasady.

EPSO należycie uwzględni prawo kandydatów, jako obywateli [Unii], do komunikowania się w ich języku ojczystym. Jednocześnie EPSO uznaje, że kandydaci, którzy zatwierdzili swoje zgłoszenia, są potencjalnymi przyszłymi pracownikami unijnej służby cywilnej, którzy korzystają z praw i podlegają obowiązkom wynikającym z regulaminu pracowniczego. Instytucje [Unii] uważają zatem, że w miarę możliwości komunikacja EPSO z kandydatami oraz informacje dotyczące zgłoszenia do konkursu powinny być dostępne we wszystkich językach urzędowych [Unii]. W tym celu stałe elementy strony internetowej EPSO, ogłoszenia o konkursach oraz ogólne zasady mające zastosowanie do konkursów otwartych będą publikowane we wszystkich językach urzędowych.

Języki, w których należy wypełniać internetowe formularze zgłoszeniowe, są określone w poszczególnych ogłoszeniach o konkursie. Instrukcje dotyczące wypełniania formularza zgłoszeniowego muszą być podane we wszystkich językach urzędowych. Zasady te będą obowiązywać w okresie przejściowym, niezbędnym do wprowadzenia procedury pierwotnego zgłoszenia elektronicznego we wszystkich językach urzędowych.

Po zatwierdzeniu przez kandydatów pierwotnych zgłoszeń komunikacja zbiorowa EPSO z dużą liczbą kandydatów będzie odbywać się w ograniczonej liczbie języków urzędowych [Unii], dzięki czemu będzie ona szybsza i skuteczniejsza. Będzie to pierwszy lub drugi język kandydata, zgodnie z danym ogłoszeniem o konkursie.

Kandydaci mogą kontaktować się z EPSO w każdym języku urzędowym [Unii], ale aby EPSO mogło skuteczniej rozpatrywać ich zapytania, zachęca się kandydatów do używania kilku wybranych języków, które pracownicy EPSO mogą obsłużyć bez konieczności korzystania z pomocy służb tłumaczeniowych.

Również niektóre testy mogą być przeprowadzane w ograniczonej liczbie języków urzędowych [Unii], aby zapewnić, że kandydat posiada umiejętności językowe umożliwiające mu udział w etapie oceny zintegrowanej konkursów otwartych. Języki poszczególnych testów będą określone w każdym ogłoszeniu o konkursie.

Instytucje [Unii] są zdania, że przedstawione ustalenia zapewniają uczciwą i właściwą równowagę między interesem służby i zasadą wielojęzyczności a niedyskryminacją z uwagi na język. Nałożony na kandydatów obowiązek wyboru drugiego języka, który różni się od ich pierwszego języka (zazwyczaj języka ojczystego lub języka znanego na poziomie odpowiadającym językowi ojczystemu), gwarantuje możliwość porównania ich na równych zasadach [...].

- 12 W części zaskarżonego ogłoszenia zatytułowanej „Jak wygląda procedura doboru [postępowanie w sprawie naboru]?” w pkt 1 wskazano, że komputerowe testy wielokrotnego wyboru, obejmujące rozumienie tekstu pisanego, operowania danymi liczbowymi i myślenia abstrakcyjnego, które stanowią pierwszy etap danego postępowania selekcyjnego, są organizowane w języku, który kandydat wskazał jako język 1 konkursu.

- 13 Ponadto, zgodnie z pkt 3 tej części, po „doborze [naborze] na podstawie kwalifikacji”, stanowiącym drugi etap konkursu, którego dotyczy zaskarżone ogłoszenie, kandydaci, którzy zdobyli najwyższą całkowitą liczbę punktów, zostaną zaproszeni do etapu oceny zintegrowanej, będącego ostatnim etapem konkursu, który będzie odbywać się w drugim języku kandydata i obejmować szereg testów mających na celu sprawdzenie różnych umiejętności kandydatów.

II. Postępowanie i żądania stron

- 14 Pismem, które wpłynęło do sekretariatu Sądu w dniu 5 sierpnia 2016 r., Republika Włoska wniosła skargę.
- 15 W dniu 15 września 2016 r. Sąd wydał wyrok Włochy/Komisja (T-353/14 i T-17/15, EU:T:2016:495). Na mocy tego wyroku Sąd stwierdził nieważność ogłoszeń o konkursach otwartych: EPSO/AD/276/14 w celu sporządzenia listy rezerwy kadrowej administratorów (Dz.U. 2014, C 74 A, s. 4) oraz EPSO/AD/294/14 w celu sporządzenia listy rezerwy kadrowej administratorów w dziedzinie ochrony danych (Dz.U. 2014, C 391 A, s. 1), ze względu na to, że ograniczenie wyboru, po pierwsze, drugiego języka konkursu, a po drugie języka wykorzystywanego przez EPSO do komunikacji z kandydatami do angielskiego, francuskiego i niemieckiego, stanowiło przejaw nieuzasadnionej dyskryminacji ze względu na język.
- 16 W dniu 19 października 2016 r. Komisja złożyła odpowiedź na skargę.
- 17 Pismem złożonym w sekretariacie Sądu w dniu 8 listopada 2016 r. Królestwo Hiszpanii złożyło wniosek o dopuszczenie do sprawy w charakterze interwenienta popierającego żądania Republiki Włoskiej. Postanowieniem z dnia 9 grudnia 2016 r. prezes piątej izby Sądu dopuścił tę interwencję. W dniu 15 lutego 2017 r. Królestwo Hiszpanii złożyło swoje uwagi.
- 18 W dniu 25 listopada 2016 r. Komisja wniosła odwołanie od wyroku z dnia 15 września 2016 r., Włochy/Komisja (T-353/14 i T-17/15, EU:T:2016:495), zarejestrowane pod sygnaturą C-621/16 P.
- 19 Odpowiednio w dniach 5 grudnia 2016 r. i 20 lutego 2017 r. zostały złożone w sekretariacie Sądu replika i duplika w niniejszej sprawie.
- 20 W dniu 20 stycznia 2017 r., po pierwsze, Sąd wezwał strony do zajęcia stanowiska w przedmiocie znaczenia dla niniejszej sprawy zawisłej przed Trybunałem sprawy zarejestrowanej pod sygnaturą C-621/16 P oraz ewentualnego zawieszenia postępowania w niniejszej sprawie na podstawie art. 69 regulaminu postępowania przed Sądem do czasu wydania przez Trybunał wyroku w tamtej sprawie. Po drugie, Sąd wezwał strony do przedstawienia uwag w przedmiocie ewentualnego połączenia niniejszej sprawy ze sprawami T-401/16, Hiszpania/Komisja, i T-443/16, Włochy/Komisja, do celów ustnego etapu postępowania lub wydania orzeczenia kończącego postępowanie w sprawie na podstawie art. 68 regulaminu postępowania. Strony zastosowały się do tych wezwań w wyznaczonym terminie.
- 21 Decyzją prezesa piątej izby Sądu z dnia 21 lutego 2017 r. postępowanie w niniejszej sprawie zostało zawieszone do czasu wydania wyroku w sprawie C-621/16 P.
- 22 W dniu 26 marca 2019 r. Trybunał wydał wyroki Hiszpania/Parlament (C-377/16, EU:C:2019:249) i Komisja/Włochy (C-621/16 P, EU:C:2019:251). W pierwszym z tych wyroków Trybunał stwierdził nieważność zaproszenia do składania kandydatur Personel kontraktowy – Grupa funkcyjna I – Kierowcy (M/K), EP/CAST/S/16/2016, opublikowanego w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* z dnia 14 kwietnia 2016 r. (Dz.U. 2016, C 131 A, s. 1), a także bazy danych stworzonej na podstawie tego zaproszenia do składania kandydatur, w szczególności z tego względu, że Parlament Europejski nie wykazał, iż ograniczenie wyboru, po pierwsze, drugiego języka tego postępowania w sprawie naboru, a po drugie języka wykorzystywanego do komunikacji między Parlamentem a kandydatami do

angielskiego, francuskiego i niemieckiego opierało się na obiektywnych i uzasadnionych podstawach oraz służyło osiągnięciu zgodnego z prawem celu w ramach ogólnego interesu polityki kadrowej. W drugim wyroku Trybunał oddalił odwołanie wniesione przez Komisję od wyroku z dnia 15 września 2016 r., Włochy/Komisja (T-353/14 i T-17/15, EU:T:2016:495). W następstwie wydania tego wyroku postępowanie w niniejszej sprawie zostało wznowione.

- 23 W dniu 3 kwietnia 2019 r. Sąd wezwał strony do przedstawienia uwag w przedmiocie konsekwencji, jakie na gruncie niniejszej sprawy należy wyciągnąć z wyroków z dnia 26 marca 2019 r.: Hiszpania/Parlament (C-377/16, EU:C:2019:249) i Komisja/Włochy (C-621/16 P, EU:C:2019:251). Strony zastosowały się do tego wezwania w wyznaczonym terminie.
- 24 Ze względu na zmianę składu izb Sądu, na podstawie art. 27 § 5 regulaminu postępowania sędziego sprawozdawca został przydzielony do dziewiątej izby, której w rezultacie została przekazana niniejsza sprawa.
- 25 Na wniosek sędziego sprawozdawcy Sąd (dziewiąta izba) zarządził otwarcie procedury ustnej i w ramach środków organizacji postępowania przewidzianych w art. 89 regulaminu postępowania, po pierwsze, wezwał strony do przedłożenia określonych dokumentów, co też strony uczyniły w wyznaczonym terminie, oraz po drugie, zadał im pytania na piśmie, na które miały one udzielić odpowiedzi na rozprawie.
- 26 Decyzją prezesa dziewiątej izby Sądu z dnia 6 listopada 2019 r. sprawa niniejsza oraz sprawa T-443/16, Włochy/Komisja zostały zgodnie z art. 68 §§ 1 i 2 regulaminu postępowania połączone do celów ustnego etapu postępowania.
- 27 Na rozprawie w dniu 5 grudnia 2019 r. wysłuchano wystąpień stron oraz ich odpowiedzi na pisemne i ustne pytania Sądu.
- 28 Postanowieniem z dnia 27 stycznia 2020 r. prezes dziewiątej izby Sądu, działając na podstawie art. 113 § 2 lit. a) regulaminu postępowania, otworzył na nowo ustny etap postępowania w niniejszej sprawie oraz w sprawie T-443/16, Włochy/Komisja.
- 29 Decyzją prezesa dziewiątej izby Sądu z dnia 11 lutego 2020 r., po wysłuchaniu stron, niniejsza sprawa oraz sprawa T-443/16, Włochy/Komisja zostały na podstawie art. 68 § 3 regulaminu postępowania rozłączone.
- 30 Decyzją z dnia 8 marca 2020 r. prezes dziewiątej izby Sądu zarządził zamknięcie ustnego etapu postępowania w niniejszej sprawie.
- 31 Republika Włoska wnosi do Sądu o:
 - stwierdzenie nieważności zaskarżonego ogłoszenia;
 - obciążenie Komisji kosztami postępowania.
- 32 Komisja wnosi do Sądu o:
 - oddalenie skargi jako bezzasadnej;
 - obciążenie Republiki Włoskiej kosztami postępowania.
- 33 Królestwo Hiszpanii wnosi do Sądu o:
 - stwierdzenie nieważności zaskarżonego ogłoszenia;

– obciążenie Komisji kosztami postępowania.

III. Co do prawa

- 34 Na poparcie skargi Republika Włosa podnosi siedem zarzutów, z których pierwszy dotyczy naruszenia art. 263, 264 i 266 TFUE; drugi – naruszenia art. 342 TFUE oraz art. 1 i 6 rozporządzenia Rady nr 1 z dnia 15 kwietnia 1958 r. w sprawie określenia systemu językowego Europejskiej Wspólnoty Gospodarczej (Dz.U. 1958, 17, s. 385), ze zmianami (zwanego dalej „rozporządzeniem nr 1”); trzeci – naruszenia art. 6 ust. 3 TUE, art. 18 TFUE, art. 22 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej (zwanego dalej „kartą”), art. 1 i 6 rozporządzenia nr 1, art. 1d ust. 1 i 6, art. 27 akapit drugi i art. 28 lit. f) Regulaminu pracowniczego urzędników Unii Europejskiej (zwanego dalej „regulaminem pracowniczym”), a także art. 1 ust. 2 i 3 załącznika III do regulaminu pracowniczego; czwarty – naruszenia art. 6 ust. 3 TUE i zasady ochrony uzasadnionych oczekiwań; piąty – nadużycia władzy oraz naruszenia „istotnych norm prawnych właściwych charakterowi i celowi ogłoszeń o konkursie”, w szczególności art. 1d ust. 1 i 6, art. 27 akapit drugi, art. 28 lit. f), art. 34 ust. 3 oraz art. 45 ust. 1 regulaminu pracowniczego, a także naruszenia zasady proporcjonalności; szósty – naruszenia art. 18 i art. 24 akapit czwarty TFUE, art. 22 karty, art. 2 rozporządzenia nr 1, a także art. 1d ust. 1 i 6 regulaminu pracowniczego; oraz siódmy – naruszenia art. 296 akapit drugi TFUE, art. 1 i 6 rozporządzenia nr 1, art. 1d ust. 1 i 6 oraz art. 28 lit. f) regulaminu pracowniczego, art. 1 ust. 1 lit. f) załącznika III do regulaminu pracowniczego, zasady proporcjonalności oraz „przeinaczenia okoliczności faktycznych”.
- 35 Należy stwierdzić, że poprzez swoje zarzuty Republika Włosa kwestionuje w istocie zgodność z prawem dwóch aspektów systemu językowego konkursów, których dotyczy zaskarżone ogłoszenie. Podważa ona w ten sposób sformułowania zaskarżonego ogłoszenia, które ograniczają wybór, po pierwsze, drugiego języka tego konkursu, a po drugie, języka wykorzystywanego do komunikacji między kandydatami a EPSO, do angielskiego, francuskiego i niemieckiego.
- 36 Od razu należy zauważyć, że w zakresie, w jakim zgodnie z zaskarżonym ogłoszeniem niektóre egzaminy konkursowe odbyły się w języku wybranym przez kandydatów jako drugi język rozpatrywanego konkursu, ewentualna niezgodność z prawem ograniczenia wyboru tego drugiego języka nieuchronnie pociągałaby za sobą niezgodność z prawem wszystkich przeprowadzonych egzaminów konkursowych.
- 37 Należy zatem kolejno zbadać, w świetle podniesionych przez strony zarzutów i argumentów, zgodność z prawem obu tych aspektów zaskarżonego ogłoszenia.

A. W przedmiocie zgodności z prawem ograniczenia wyboru przez kandydatów drugiego języka konkursu, którego dotyczyło zaskarżone ogłoszenie, do angielskiego, francuskiego i niemieckiego

- 38 Aspekt zaskarżonego ogłoszenia dotyczący ograniczenia wyboru przez kandydatów drugiego języka rozpatrywanego konkursu do angielskiego, francuskiego i niemieckiego jest w istocie przedmiotem zarzutów trzeciego i siódmego Republiki Włoskiej.
- 39 Trzeci zarzut dotyczy ograniczenia wyboru drugiego języka rozpatrywanego konkursu, co ma naruszać art. 6 ust. 3 TUE, art. 18 TFUE, art. 22 karty, art. 1 i 6 rozporządzenia nr 1, art. 1d ust. 1 i 6, art. 27 akapit drugi i art. 28 lit. f) regulaminu pracowniczego oraz art. 1 ust. 2 i 3 załącznika III do regulaminu pracowniczego. W ramach tego zarzutu Republika Włosa twierdzi w szczególności, że takie ograniczenie stanowi przejaw dyskryminacji ze względu na język, zaś powody, które zostały przedstawione w tym względzie w zaskarżonym ogłoszeniu, nie pozwalają na wykazanie, że ograniczenie tego wyboru było konieczne z uwagi na istnienie rzeczywistych potrzeb.

- 40 Zarzut siódmy dotyczy naruszenia art. 296 akapit drugi TFUE, art. 1 i 6 rozporządzenia nr 1, art. 1d ust. 1 i 6 i art. 28 lit. f) regulaminu pracowniczego, art. 1 ust. 1 lit. f) załącznika III do regulaminu pracowniczego, zasady proporcjonalności oraz „przeinaczenia okoliczności faktycznych”. W ramach tego zarzutu Republika Włoska podnosi w szczególności, że zaskarżone ogłoszenie nie zostało uzasadnione albo zostało uzasadnione niewystarczająco, twierdząc przy tym, że dyskryminację ze względu na język mogą uzasadniać jedynie powody związane ze szczególnymi wymogami służby.
- 41 Królestwo Hiszpanii popiera argumentację Republiki Włoskiej.
- 42 Z rozważań przedstawionych w pkt 39 i 40 powyżej wynika, że poprzez powyższe zarzuty, które należy zbadać łącznie, Republika Włoska podnosi w istocie naruszenie obowiązku uzasadnienia i w świetle różnych przepisów, na które się powołuje, kwestionuje zasadność powodów, jakie zostały wskazane w zaskarżonym ogłoszeniu w celu ograniczenia wyboru przez kandydatów drugiego języka rozpatrywanego konkursu do angielskiego, francuskiego i niemieckiego.

1. W przedmiocie uzasadnienia zaskarżonego ogłoszenia

- 43 Odnosząc się, po pierwsze, do ewentualnego braku albo niewystarczającego charakteru uzasadnienia zaskarżonego ogłoszenia, czego dotyczy zarzut siódmy, Komisja nie zgadza się z argumentacją Republiki Włoskiej. Komisja stoi w szczególności na stanowisku, że uzasadnienie ograniczenia wyboru drugiego języka rozpatrywanego konkursu do angielskiego, francuskiego i niemieckiego zostało przedstawione w załączniku II do tego ogłoszenia prawidłowo, co zostało potwierdzone okolicznościami faktycznymi przedstawionymi w załącznikach do odpowiedzi na skargę. Komisja przypomina też w tym względzie, że zgodnie z orzecznictwem Trybunału ogłoszenie o konkursie jest aktem o charakterze generalnym, wobec czego jego uzasadnienie może ograniczyć się do wskazania, z jednej strony, „ogólnej sytuacji”, która doprowadziła do jego przyjęcia, a z drugiej strony „ogólnych celów”, które jego autor zamierza osiągnąć.
- 44 W tym względzie należy przypomnieć, że zgodnie z utrwalonym orzecznictwem obowiązek uzasadnienia decyzji stanowi istotny wymóg proceduralny, który należy odróżnić od kwestii zasadności podstaw uzasadnienia, która to kwestia dotyczy materialnej zgodności spornego aktu z prawem. Uzasadnienie aktu prawnego polega bowiem na formalnym przedstawieniu podstaw, na których opiera się dany akt. W przypadku gdy owe podstawy są dotknięte błędami, jest to wada naruszająca materialną zgodność z prawem danego aktu, ale nie jego uzasadnienie, które może być wystarczające, nawet jeśli podaje błędne podstawy [zob. wyrok z dnia 15 września 2016 r., Włochy/Komisja, T-353/14 i T-17/15, EU:T:2016:495, pkt 79 (niepublikowany) i przytoczone tam orzecznictwo; postanowienie z dnia 5 września 2019 r., Włochy/Komisja, T-313/15 i T-317/15, niepublikowane, EU:T:2019:582, pkt 49 i przytoczone tam orzecznictwo].
- 45 W rozpatrywanym wypadku, jak wynika ze względów przedstawionych w części zaskarżonego ogłoszenia zatytułowanej „Czy spełniam warunki udziału w konkursie?”, a także w załączniku II do tego ogłoszenia, zacytowanych w pkt 6–11 powyżej, ogłoszenie to faktycznie zawiera uzasadnienie ograniczenia wyboru drugiego języka rozpatrywanego konkursu. Dokładniej rzecz ujmując, wskazano w nim, że ograniczenie to wprowadzono na podstawie kryteriów określonych w pkt 2 załącznika II do tego ogłoszenia (zob. pkt 10 powyżej) i opiera się ono na trzech podstawach, a mianowicie, po pierwsze, wymogu, aby nowo zatrudnione osoby były gotowe do natychmiastowego podjęcia obowiązków, po drugie, charakteru postępowania w sprawie naboru, a po trzecie, ograniczeń budżetowych i operacyjnych. Owe powody zostały wskazane w części wstępnej tego załącznika (zob. pkt 8 powyżej) i szerzej omówione w jego pkt 1 ppkt (i)–(iii) (zob. pkt 9 powyżej). Nie można wobec tego zarzucać, że autor tego ogłoszenia, EPSO, naruszył obowiązek uzasadnienia. Oddzielną kwestią jest zasadność tego uzasadnienia, która zostanie zbadana w dalszej kolejności.

2. W przedmiocie zasadności powodów, jakie zostały wskazane w zaskarżonym ogłoszeniu w celu ograniczenia wyboru przez kandydatów drugiego języka rozpatrywanego konkursu do angielskiego, francuskiego i niemieckiego

a) W przedmiocie dyskryminacji

- 46 Republika Włoska podnosi, że zasada wielojęzyczności, która podlega ochronie na gruncie art. 22 karty, nie pozwala ograniczyć wyboru drugiego języka konkursu do wąskiej liczby języków urzędowych, lecz przeciwnie, wynika z niej, że kandydaci mogą w kontekście konkursu dokonać wyboru języka spośród wszystkich języków urzędowych. Jej zdaniem, o ile z niektórych przepisów regulaminu pracowniczego, a w szczególności z art. 1 ust. 1 lit. f) załącznika III do niego, wynika, że możliwe jest wprowadzenie ograniczeń w wyborze drugiego języka, o tyle ograniczenia te nigdy nie mogą stanowić zasady dla wszystkich konkursów.
- 47 Ze swej strony Komisja uważa w szczególności, że w zakresie, w jakim przewidziane w zaskarżonym ogłoszeniu ograniczenie wyboru języka dotyczy wyłącznie drugiego języka, który kandydaci biorący udział w rozpatrywanym konkursie powinni wybrać między innymi w celu wzięcia udziału w etapie oceny zintegrowanej, nie zaś ich języka ojczystego lub pierwszego zgłoszonego języka, którym mogą posługiwać się podczas komputerowych testów wielokrotnego wyboru – ograniczenie to nie stanowi przejawu dyskryminacji ze względu na język.
- 48 W tym względzie należy przypomnieć, że art. 1 rozporządzenia nr 1 stanowi, co następuje:
- „Językami urzędowymi i językami roboczymi instytucji Unii są języki: angielski, bułgarski, chorwacki, czeski, duński, estoński, fiński, francuski, grecki, hiszpański, irlandzki, litewski, łotewski, maltański, niemiecki, niderlandzki, polski, portugalski, rumuński, słowacki, słoweński, szwedzki, węgierski i włoski”.
- 49 Należy również zauważyć, że jak przypomniano w pkt 67 wyroku z dnia 27 listopada 2012 r., Włochy/Komisja (C-566/10 P, EU:C:2012:752), o ile art. 1 rozporządzenia nr 1 wyraźnie określa, które języki są językami roboczymi instytucji Unii, to art. 6 tego rozporządzenia stanowi, że instytucje mogą określić szczegółowe zasady stosowania systemu językowego określonego w tym rozporządzeniu w swych regulaminach. W tym samym punkcie tego wyroku Trybunał stwierdził jednak, że instytucje, których dotyczyły ogłoszenia o konkursach rozpatrywane w tamtej sprawie, nie określiły na podstawie art. 6 rozporządzenia nr 1 szczegółowych zasad stosowania systemu językowego w swoich regulaminach.
- 50 W tym względzie należy na wstępie stwierdzić, że na podstawie informacji zawartych w aktach niniejszej sprawy nie można ustalić, że instytucje, których dotyczyło zaskarżone ogłoszenie, do czasu jego publikacji wprowadziły w swoich regulaminach przepisy mające na celu określenie szczegółowych zasad stosowania ogólnego systemu językowego określonego w rozporządzeniu nr 1 na podstawie art. 6. tego rozporządzenia. Przeciwnie, zdaniem Komisji „żadna instytucja nigdy nie przyjęła takiego regulaminu”.
- 51 Dodatkowo art. 1d ust. 1 regulaminu pracowniczego stanowi, że przy stosowaniu regulaminu pracowniczego zakazuje się wszelkich przejawów dyskryminacji, w szczególności ze względu na język. Zgodnie z art. 1d ust. 6 zdanie pierwsze regulaminu pracowniczego „[p]rzy stosowaniu zasady niedyskryminacji oraz zasady proporcjonalności należy zapewnić, by wszelkie ograniczenia tych zasad opierały się na obiektywnych i uzasadnionych podstawach oraz służyły osiągnięciu zgodnych z prawem celów w ramach ogólnego interesu polityki kadrowej”.

- 52 Ponadto w myśl art. 28 lit. f) regulaminu pracowniczego na urzędnika może zostać powołany jedynie ten, kto wykazuje gruntowną znajomość jednego z języków Unii oraz zadowalającą znajomość innego języka Unii. O ile przepis ten stanowi, że zadowalająca znajomość tego innego języka jest wymagana „w zakresie niezbędnym dla wykonywania [...] obowiązków”, które zostaną przydzielone kandydatowi, o tyle nie wskazuje on kryteriów, które można uwzględnić w celu ograniczenia wyboru tego języka spośród języków urzędowych wymienionych w art. 1 rozporządzenia nr 1 [zob. wyrok z dnia 15 września 2016 r., Włochy/Komisja, T-353/14 i T-17/15, EU:T:2016:495, pkt 85 (niepublikowany) i przytoczone tam orzecznictwo; postanowienie z dnia 5 września 2019 r., Włochy/Komisja, T-313/15 i T-317/15, niepublikowane, EU:T:2019:582, pkt 55 i przytoczone tam orzecznictwo].
- 53 Kryteria te nie wynikają też z art. 27 regulaminu pracowniczego, który w akapicie pierwszym, bez odniesienia do znajomości języków, stanowi: „[p]rzy naborze dąży się do pozyskania do służby urzędników spełniających najwyższe wymogi w zakresie kwalifikacji, wydajności i uczciwości, rekrutowanych spośród obywateli państw członkowskich Unii z uwzględnieniem jak najszerzego zasięgu geograficznego” oraz że „żadne stanowiska nie mogą być rezerwowane dla obywateli jakiegokolwiek konkretnego państwa członkowskiego”. To samo dotyczy akapitu drugiego tego artykułu, który ogranicza się do stwierdzenia, że „[z]asada równości obywateli Unii umożliwia każdej instytucji przyjmowanie odpowiednich środków w przypadku stwierdzenia znaczącej nierównowagi pod względem obywatelstwa urzędników, której nie uzasadniają obiektywne kryteria”, przy założeniu, że „takie odpowiednie środki muszą być uzasadnione i nie mogą w żadnym przypadku prowadzić do przyjęcia innych kryteriów rekrutacji niż kryteria oparte na kompetencjach”.
- 54 Wreszcie, zgodnie z art. 1 ust. 1 lit. f) załącznika III do regulaminu pracowniczego ogłoszenie o konkursie może ewentualnie określać znajomość języków wymaganą w związku ze szczególnym charakterem stanowisk, które podlegają obsadzeniu. Jednakże z przepisu tego nie wynika ogólne przyzwolenie na ograniczenie wyboru drugiego języka konkursu do ograniczonej liczby języków urzędowych spośród języków wymienionych w art. 1 rozporządzenia nr 1 [zob. wyrok z dnia 15 września 2016 r., Włochy/Komisja, T-353/14 i T-17/15, EU:T:2016:495, pkt 86 (niepublikowany) i przytoczone tam orzecznictwo; postanowienie z dnia 5 września 2019 r., Włochy/Komisja, T-313/15 i T-317/15, niepublikowane, EU:T:2019:582, pkt 56 i przytoczone tam orzecznictwo].
- 55 Z przedstawionych powyżej względów wynika, że ograniczenie wyboru przez kandydatów biorących udział w konkursie drugiego języka do wąskiej liczby języków z pominięciem pozostałych języków urzędowych stanowi przejaw dyskryminacji ze względu na język, która co do zasady jest zakazana na gruncie art. 1d ust. 1 regulaminu pracowniczego (zob. podobnie wyrok z dnia 26 marca 2019 r., Hiszpania/Parlament (C-377/16, EU:C:2019:249, pkt 66). Jest bowiem oczywiste, że takie rozwiązanie faworyzuje niektórych potencjalnych kandydatów (tych, którzy znają w zadowalającym stopniu przynajmniej jeden z wyznaczonych języków), gdyż mogą oni wziąć udział w konkursie, i tym samym zostać zatrudnieni jako urzędnicy lub pracownicy Unii, natomiast inni, którzy nie znają tych języków, zostają wykluczeni [zob. wyrok z dnia 15 września 2016 r., Włochy/Komisja, T-353/14 i T-17/15, EU:T:2016:495, pkt 91 (niepublikowany) i przytoczone tam orzecznictwo; postanowienie z dnia 5 września 2019 r., Włochy/Komisja, T-313/15 i T-317/15, niepublikowane, EU:T:2019:582, pkt 57 i przytoczone tam orzecznictwo].
- 56 Argumenty przedstawione przez Komisję nie podważają powyższego wniosku.
- 57 W pierwszej kolejności argument, zgodnie z którym ograniczenie wyboru drugiego języka konkursu, którego dotyczy zaskarżone ogłoszenie, nie stanowi przejawu dyskryminacji ze względu na język, „ponieważ ograniczenie w posługiwaniu się językiem w kontekście konkursu nie dotyczy języka ojczystego lub pierwszego języka kandydatów, a tylko drugiego języka, który muszą wybrać”, należy oddalić jako bezskuteczny. Zakres zakazu dyskryminacji ze względu na język, o którym mowa w art. 1d ust. 1 regulaminu pracowniczego, nie ogranicza się bowiem do używania języka ojczystego przez osoby objęte zakresem stosowania tego przepisu lub pierwszego języka zgłoszonego w ramach konkursu w sprawie naboru urzędników lub pracowników Unii.

- 58 W drugiej kolejności należy odrzucić argument Komisji dotyczący możliwości posługiwania się przez kandydatów językiem ojczystym podczas komputerowych testów wielokrotnego wyboru, gdyż dopiero język etapu oceny zintegrowanej musi być obowiązkowo odmienny. Otóż żadne sformułowanie zaskarżonego ogłoszenia nie pozwala uznać, że kandydaci koniecznie mają rozwiązywać komputerowe testy wielokrotnego wyboru w swoim języku podstawowym (czyli co do zasady języku ojczystym), a tym bardziej, że są do tego zobligowani. W związku z tym nic nie stoi na przeszkodzie, aby kandydat, którego językiem ojczystym jest angielski, francuski lub niemiecki, ale który posiada również gruntowną znajomość innego z tych trzech języków, zgłosił ten właśnie język jako swój pierwszy język konkursu, a następnie zdawał inne egzaminy przewidziane w zaskarżonym ogłoszeniu w swoim języku podstawowym. Jest zatem oczywiste, że kandydat, którego podstawowym językiem nie jest jeden z trzech powyższych języków, nie może dokonać porównywalnego wyboru. Ustalenia tego nie podważa przykład testu rozumienia tekstu pisanego, na który powołuje się Komisja, ponieważ wspomniany dokument nie pozwala wykluczyć, że gruntowna, a nawet doskonała znajomość innego języka niż jego język podstawowy, może pozwolić danemu kandydatowi na pozytywne przejście tego rodzaju testu.
- 59 Dodatkowo wprawdzie z pkt 94 wyroku z dnia 27 listopada 2012 r., Włochy/Komisja (C-566/10 P, EU:C:2012:752) wynika, że cel polegający na pozyskaniu przez instytucje urzędników spełniających najwyższe wymogi w zakresie kwalifikacji, wydajności i uczciwości może być lepiej zrealizowany, jeżeli kandydatom pozwoli się przystąpić do egzaminów selekcyjnych w ich języku ojczystym lub w innym języku, który, jak sądzą, znają najlepiej. Jednakże, wbrew temu, co wynika z pism Komisji, z wyroku tego nie można wywieść, że każde ograniczenie wyboru drugiego języka kandydatów jest uzasadnione, jeśli tylko kandydaci mogą wybrać spośród języków zaproponowanych w zaskarżonym ogłoszeniu ten, który znają najlepiej po swoim języku ojczystym. W istocie nic nie wyklucza, że drugim językiem, który wspomniani kandydaci „swoim zdaniem znają najlepiej” w rozumieniu pkt 94 wspomnianego wyżej wyroku, jest inny język niż angielski, francuski lub niemiecki [zob. wyrok z dnia 15 września 2016 r., Włochy/Komisja, T-353/14 i T-17/15, EU:T:2016:495, pkt 95 (niepublikowany) i przytoczone tam orzecznictwo; postanowienie z dnia 5 września 2019 r., Włochy/Komisja, T-313/15 i T-317/15, niepublikowane, EU:T:2019:582, pkt 62 i przytoczone tam orzecznictwo].
- 60 Niemniej jednak zgodnie z orzecznictwem z całości przytoczonych powyżej przepisów wynika, że interes służby może stanowić prawnie uzasadniony cel, który można brać pod uwagę. W szczególności, choć art. 1d ust. 1 regulaminu pracowniczego zakazuje wszelkiej dyskryminacji ze względu na język, to w ust. 6 zdanie pierwsze tego artykułu przewidziano, że ograniczenia tego zakazu są możliwe, pod warunkiem, że będą się one opierały na „obiektywnych i uzasadnionych podstawach” oraz będą służyły osiągnięciu „zgodnych z prawem celów w ramach ogólnego interesu polityki kadrowej” (zob. wyrok z dnia 26 marca 2019 r., Komisja/Włochy, C-621/16 P, EU:C:2019:251, pkt 89).
- 61 Tym samym szeroki zakres uznania przysługujący instytucjom Unii w kwestiach organizacji ich służb, a także EPSO, w zakresie, w jakim ten urząd wykonuje powierzone mu przez te instytucje uprawnienia, musi obowiązkowo mieścić się w granicach art. 1d regulaminu pracowniczego, co sprawia, że odmienne traktowanie ze względu na język wynikające z ograniczenia systemu językowego konkursu do zawężonej liczby języków urzędowych można dopuścić tylko wtedy, gdy takie ograniczenie jest obiektywnie uzasadnione i proporcjonalne w stosunku do rzeczywistych potrzeb służby (zob. wyrok z dnia 26 marca 2019 r., Komisja/Włochy, C-621/16 P, EU:C:2019:251, pkt 90 i przytoczone tam orzecznictwo).
- 62 W świetle całości powyższych rozważań ograniczenie wyboru drugiego języka konkursu, którego dotyczy zaskarżone ogłoszenie, stanowi przejaw dyskryminacji ze względu na język, która co do zasady jest zakazana na gruncie art. 1d ust. 1 regulaminu pracowniczego (zob. pkt 55 powyżej), wobec czego należy zbadać, czy ograniczając ten wybór do angielskiego, francuskiego i niemieckiego, EPSO naruszyło art. 1d regulaminu pracowniczego poprzez wprowadzenie nieuzasadnionej dyskryminacji.

b) W przedmiocie uzasadnienia zarzucanej dyskryminacji

- 63 Republika Włoska uważa przede wszystkim, że zdolności językowe kandydatów nie należą do kompetencji, o których mowa w art. 27 akapit pierwszy regulaminu pracowniczego, w związku z czym aby ocena tych kompetencji w ramach egzaminów konkursowych była skuteczna i niedyskryminacyjna, nie może ona podlegać decydującemu wpływowi owych zdolności językowych. W związku z tym możliwość wprowadzenia ograniczenia wyboru drugiego języka konkursu wymaga przedstawienia i właściwego umotywowania szczególnych potrzeb uzasadniających ograniczenie tego wyboru, co oznacza, że należy wykazać związek między drugim językiem a konkretnymi obowiązkami, jakie mają wykonywać laureaci danego konkursu.
- 64 W niniejszym przypadku różnorodność obowiązków, które laureaci konkursu, którego dotyczy zaskarżone ogłoszenie, mają wykonywać, powoduje konieczność zatrudniania osób posiadających różnorodne zdolności językowe. Zdaniem Republiki Włoskiej szeroki zakres audytu nad sposobem zarządzania funduszami strukturalnymi przez państwa członkowskie sprawia, że realizacja tego rodzaju obowiązków niesie ze sobą konieczność znajomości możliwie jak największej liczby języków Unii.
- 65 Tymczasem wskazane w zaskarżonym ogłoszeniu powody mające uzasadnić sporne ograniczenie nie zostały powiązane z konkretnymi zadaniami, które mają być wykonywane, ani ze szczególnymi wymogami służby.
- 66 W związku z tym w pierwszej kolejności Republika Włoska podnosi, że powód dotyczący konieczności pozyskania laureatów, którzy są gotowi do natychmiastowego podjęcia obowiązków, nie może uzasadniać tak daleko idącej dyskryminacji ze względu na język. Na tak sformułowany cel nie można bowiem powoływać się w sposób ogólny i teoretyczny, lecz należy go powiązać z konkretnymi obowiązkami, które mają być wykonywane. W związku z tym ograniczenia systemu językowego konkursu, którego dotyczy zaskarżone ogłoszenie, można dopuścić jedynie pod warunkiem wykazania, że bez tych ograniczeń nowo zatrudnieni urzędnicy byłiby zupełnie pozbawieni możliwości wykonywania pracy.
- 67 Co się tyczy sformułowanego w zaskarżonym ogłoszeniu wymogu dotyczącego komunikacji w codziennej pracy, w ogłoszeniu tym w żaden sposób nie wykazano, dlaczego owa komunikacja ma tak istotne znaczenie w kontekście wykonywania konkretnych zadań przez nowo zatrudnionych laureatów konkursu, ani dlaczego musi ona koniecznie odbywać się w językach angielskim, francuskim lub niemieckim. Zdaniem Republiki Włoskiej owego wymogu nie można przedstawiać jako swego rodzaju wcześniej ustalonej wartości uniwersalnej, która zawsze i w każdym wypadku będzie uzasadniać ograniczenie praw podstawowych. Nie ma też żadnych dowodów, że trzy rozpatrywane języki są najczęściej używanymi językami przez instytucje Unii w komunikacji wewnętrznej.
- 68 W drugiej kolejności, odnosząc się do powodu dotyczącego charakteru postępowania w sprawie naboru, Republika Włoska podnosi, że taka okoliczność nie może sama w sobie uzasadniać tak daleko idącej dyskryminacji językowej. Co więcej, w zaskarżonym ogłoszeniu nie przedstawiono powodów, dla których tylko posługiwanie się językami angielskim, francuskim i niemieckim jest w stanie zapewnić maksymalną skuteczność tego postępowania.
- 69 W trzeciej i ostatniej kolejności, w zakresie powodu związanego z ograniczeniami budżetowymi i operacyjnymi, Republika Włoska jest zdania, że same wymogi o charakterze finansowym nigdy nie mogą uzasadniać dyskryminacji naruszającej prawo podstawowe. W każdym wypadku w załączniku II do zaskarżonego ogłoszenia nie wskazano, jakie byłyby koszty innego systemu ani dlaczego tylko system oparty na trzech wskazanych językach, a nie na przykład na trzech innych językach, jest zgodny z wymogami budżetowymi.

- 70 Ze swej strony Komisja podkreśla, że szeroki zakres uznania, jakim dysponują instytucje Unii w dziedzinie polityki kadrowej, pozwala im na określenie interesu służby i kompetencji, jakimi powinny dysponować nowo zatrudnione osoby w świetle art. 27 akapit pierwszy regulaminu pracowniczego, ale także celów mogących uzasadniać ograniczenia językowe na podstawie art. 1d ust. 6 zdanie pierwsze regulaminu pracowniczego.
- 71 W niniejszym wypadku, zgodnie z zaskarżonym ogłoszeniem, interes służby polega na konieczności zapewnienia skutecznego funkcjonowania instytucji, których dotyczy to ogłoszenie, a mianowicie Komisji i Europejskiego Trybunału Obrachunkowego, poprzez rekrutację członków personelu, którzy są gotowi do natychmiastowego podjęcia swoich obowiązków, a dzięki znajomości jednego z języków wehikularnych mogą łatwiej zintegrować się w nowym, międzynarodowym środowisku pracy.
- 72 W związku z tym zdaniem Komisji ograniczenie wyboru drugiego języka rozpatrywanego konkursu do angielskiego, francuskiego i niemieckiego jest podyktowane obiektywnymi okolicznościami, a mianowicie tym, że w ramach dwóch instytucji wymienionych w pkt 71 powyżej właśnie te trzy języki są najczęściej używane jako języki wehikularne. Na poparcie tego twierdzenia Komisja przedstawiła w odpowiedzi na skargę szereg dowodów, a mianowicie, po pierwsze, różne dokumenty przyjęte przez nią i Trybunał Obrachunkowy, a po drugie, dane statystyczne potwierdzające szczególnie stopień znajomości tych trzech języków wśród personelu wykonującego w ramach tych instytucji obowiązki związane z audytem.
- 73 Ponadto zdaniem Komisji nie można przyjąć, że cel konkursu, którego dotyczy zaskarżone ogłoszenie, sprowadza się tylko do sprawdzenia kompetencji kandydatów i że cel polegający na ocenie ich zdolności posługiwania się językiem innym niż ich język ojczysty jest całkowicie drugorzędny. Przeciwnie, istotne jest zagwarantowanie skutecznych warunków komunikacji wewnętrznej poprzez zapewnienie, by każdy urzędnik posiadał wystarczającą znajomość jednego z trzech języków wehikularnych w ramach danej instytucji. Z tego względu kandydat, który nie jest w stanie posługiwać się jednym z tych trzech języków, nie mógłby zostać urzędnikiem „spełniającym najwyższe wymagania w zakresie kwalifikacji”, o których mowa w art. 27 regulaminu pracowniczego.
- 74 Komisja twierdzi też, że rozwiązanie, za jakim opowiada się Republika Włoska, polegające na możliwości wyboru drugiego języka rozpatrywanego konkursu spośród wszystkich języków urzędowych, pociąga za sobą znaczne koszty ekonomiczne. Tymczasem w kontekście pracy charakteryzującej się wyraźną przewagą angielskiego, francuskiego i niemieckiego koszt ten jest oczywiście nieuzasadniony.
- 75 Takie rozwiązanie nie uwzględnia również specyfiki etapu oceny zintegrowanej. Zdaniem Komisji, ponieważ jest mało prawdopodobne, by członkowie komisji konkursowej władali wszystkimi językami urzędowymi Unii, kandydaci musieliby wypowiadać się za pomocą tłumaczy, co wydaje się całkowicie absurdalne w świetle celu, jakim jest pozyskanie laureatów, którzy będą gotowi do natychmiastowego podjęcia obowiązków.
- 76 Komisja twierdzi również, że trzy rozpatrywane języki są najchętniej wybieranymi w państwach członkowskich językami obcymi do nauki i najbardziej znanymi w Europie, a także językami, których naukę obywatele Unii uważają za najprzydatniejszą. Wynika to w szczególności z różnych dowodów przedstawionych przez tę instytucję w odpowiedzi na skargę.
- 77 W replice Republika Włoska kwestionuje w szczególności znaczenie dowodów przedstawionych przez Komisję w odpowiedzi na skargę.
- 78 W duplice Komisja podtrzymuje swoją argumentację i podkreśla w szczególności, że przedstawione przez nią dowody świadczą o jej zasadności.

79 Królestwo Hiszpanii ze swej strony wskazuje w istocie, że celem rozpatrywanego konkursu jest rekrutacja administratorów w dziedzinie audytu, którzy będą wykonywać swoje obowiązki, dotyczące wszystkich sektorów działalności Unii, w państwach członkowskich oraz w państwach trzecich. Stoi ono zatem na stanowisku, że laureaci konkursu powinni posiadać możliwie jak najszerszy wachlarz znajomości języków. Jeśli chodzi o dowody przedstawione przez Komisję, zdaniem Królestwa Hiszpanii są one stronnice, gdyż nie odzwierciedlają ani sytuacji wszystkich instytucji, ani sytuacji instytucji, których dotyczy zaskarżone ogłoszenie.

1) W przedmiocie powodów wskazanych w zaskarżonym ogłoszeniu

80 Na wstępie należy przypomnieć, że w ramach postępowania w sprawie naboru instytucje dysponują szerokimi uprawnieniami dyskrecyjnymi przy ocenie interesu służby, kwalifikacji i zasług rozpatrywanych kandydatów. Tym samym nie jest wykluczone, że interes służby może wymagać, aby zatrudnione osoby dysponowały znajomością konkretnych języków. W konsekwencji szczególnie charakter przewidywanych zadań może uzasadnić rekrutację opartą między innymi na gruntownej znajomości konkretnego języka (zob. wyrok z dnia 26 marca 2019 r., Komisja/Włochy, C-377/16, EU:C:2019:249, pkt 67, 68 i przytoczone tam orzecznictwo).

81 Jednakże to na instytucji, która ograniczyła system językowy danego postępowania w sprawie naboru do wąskiej liczby języków urzędowych Unii, ciąży obowiązek wykazania, że takie ograniczenie odpowiada faktycznym potrzebom związanym z obowiązkami, jakie mają wykonywać zatrudnione osoby. Ponadto wszelkie warunki odnoszące się do konkretnych umiejętności językowych muszą opierać się na jasnych, obiektywnych i przewidywalnych kryteriach, pozwalających kandydatom zrozumieć powody wprowadzenia tych warunków, a sądom Unii przeprowadzić kontrolę ich zgodności z prawem (zob. wyroki: z dnia 26 marca 2019 r., Hiszpania/Parlament, C-377/16, EU:C:2019:249, pkt 69 i przytoczone tam orzecznictwo; z dnia 26 marca 2019 r., Komisja/Włochy, C-621/16 P, EU:C:2019:251, pkt 93 i przytoczone tam orzecznictwo).

82 W tym kontekście sąd Unii powinien *in concreto* zbadać zasady ustanawiające system językowy konkursów takich jak ten, którego dotyczy zaskarżone ogłoszenie, gdyż tylko takie badanie pozwoli na ustalenie języków, których znajomość może być obiektywnie wymagana w interesie służby przez instytucje w odniesieniu do konkretnych obowiązków, a w konsekwencji ustalenie, czy ograniczenie wyboru języków, którymi można się posługiwać w ramach tych konkursów, jest obiektywnie uzasadnione i proporcjonalne do rzeczywistych potrzeb służby (zob. wyrok z dnia 26 marca 2019 r., Komisja/Włochy, C-621/16 P, EU:C:2019:251, pkt 94).

83 Konkretniej rzecz ujmując, Sąd Unii powinien zbadać nie tylko rzetelność przedstawionych dowodów, ich wiarygodność i spójność, ale także sprawdzić, czy dowody te stanowią zbiór istotnych danych, które należy wziąć pod uwagę w celu oceny złożonej sytuacji, i czy mogą one służyć do poparcia wniosków wyciągniętych na ich podstawie (zob. wyrok z dnia 26 marca 2019 r., Komisja/Włochy, C-621/16 P, EU:C:2019:251, pkt 104 i przytoczone tam orzecznictwo).

84 Jak wynika z pkt 8 powyżej, w części wstępnej załącznika II do zaskarżonego ogłoszenia wskazano, że celem spornego konkursu jest utworzenie listy rezerwy kadrowej administratorów w dziedzinie audytu, spośród których zatrudniani będą pracownicy Komisji Europejskiej oraz – „w ograniczonym stopniu” – Europejskiego Trybunału Obrachunkowego. Co się tyczy ograniczenia wyboru drugiego języka rozpatrywanego konkursu do angielskiego, francuskiego i niemieckiego, wyjaśniono tam, że ograniczenie to wprowadzono na podstawie kryteriów określonych w pkt 2 tego załącznika (zob. pkt 10 powyżej) i opiera się ono na trzech powodach, a mianowicie, po pierwsze, wymogu, aby nowo zatrudnione osoby były gotowe do natychmiastowego podjęcia obowiązków, po drugie, charakteru postępowania w sprawie naboru, a po trzecie, ograniczeń budżetowych i operacyjnych (zob. pkt 45 powyżej).

- 85 Odnosząc się najpierw do powodu dotyczącego ograniczeń budżetowych i operacyjnych, należy zauważyć, że jak wskazano w pkt 1 ppkt (iii) załącznika II do zaskarżonego ogłoszenia, powód ten może co najwyżej służyć do abstrakcyjnego uzasadnienia ograniczenia liczby języków, spośród których można dokonać wyboru drugiego języka rozpatrywanego konkursu. Nie pozwala on natomiast na określenie, jaka dokładnie powinna być liczba tych języków, ani na wyjaśnienie, dlaczego niektóre języki należy wybrać z pominięciem innych.
- 86 Ponadto, ze względu na ogólny charakter sformułowań użytych w pkt 1 załącznika II do zaskarżonego ogłoszenia, na powód dotyczący ograniczeń budżetowych i operacyjnych można by powoływać się nie tylko w kontekście rozpatrywanego postępowania konkursowego, ale też w kontekście każdego innego postępowania konkursowego zorganizowanego przez EPSO. Omawiany powód nie zawiera bowiem żadnych informacji na temat konkretnych ograniczeń budżetowych i operacyjnych, którym musiałyby stawić czoła EPSO lub służby, których dotyczy zaskarżone ogłoszenie, a które uzasadniałyby w tym szczególnym przypadku ograniczenie wyboru drugiego języka danego konkursu jedynie do niektórych języków. Komisja nie przedstawiła również konkretnych informacji na temat korzyści, jakie z punktu widzenia środków budżetowych i operacyjnych ma system językowy przewidziany w zaskarżonym ogłoszeniu, ani konsekwencji przyjęcia innego systemu.
- 87 W każdym razie należy przypomnieć, że zgodnie z utrwalonym orzecznictwem względy natury budżetowej nie mogą uzasadniać dyskryminacji (zob. wyrok z dnia 1 marca 2012 r., O'Brien, C-393/10, EU:C:2012:110, pkt 66 i przytoczone tam orzecznictwo). Ponadto z aktualnego stanu orzecznictwa nie wynika, że cel polegający na obniżeniu kosztów instytucji Unii może jako taki stanowić cel interesu ogólnego uznany przez Unię.
- 88 W związku z tym powód związany z ograniczeniami budżetowymi i operacyjnymi, o którym mowa w pkt 1 ppkt (iii) załącznika II do zaskarżonego ogłoszenia, nie może samoistnie uzasadniać spornej dyskryminacji.
- 89 Analogiczne względy nasuwają się w odniesieniu do powodu wskazanego w pkt 1 ppkt (ii) załącznika II do zaskarżonego ogłoszenia, dotyczącego charakteru postępowania w sprawie naboru, a w szczególności specyfiki etapu oceny zintegrowanej. Podobnie bowiem jak w przypadku powodu dotyczącego ograniczeń budżetowych i operacyjnych, na omawiany powód, ze względu na jego ogólność, można by powoływać się w kontekście każdego postępowania konkursowego, co nie pozwala na uzasadnienie wyboru trzech języków przyjętych w ramach konkretnego konkursu. Jednocześnie Komisja nie podała żadnych konkretnych informacji w tym względzie. W szczególności przedstawione przez nią dane statystyczne dotyczące podstawowego języka, jaki wybierali kandydaci biorący udział w konkursach odbywających się w latach 2010–2012, są pozbawione znaczenia dla oceny wymogów dotyczących wyboru drugiego języka w ramach rozpatrywanego konkursu. To samo dotyczy danych dotyczących drugiego języka wybieranego przez kandydatów startujących w konkursach, które odbyły się w 2005 r., czyli przed reformą postępowań konkursowych EPSO, w ramach której wprowadzono etap oceny zintegrowanej.
- 90 Ponadto, co się tyczy treści tego powodu, należy zauważyć, że jak wynika jasno z pkt 1 ppkt (ii) załącznika II do zaskarżonego ogłoszenia, ocena poszczególnych kompetencji kandydatów w ramach oceny zintegrowanej „umożliwia instytucjom [Unii] dokonanie oceny zdolności kandydatów do bezzwłocznego wykonywania zadań [gotowości kandydatów do natychmiastowego podjęcia obowiązków] w środowisku, które jest bardzo zbliżone do prawdziwego środowiska pracy”. Wydaje się zatem, że ze względu na swoje brzmienie powód dotyczący charakteru procedury selekcyjnej jest w rzeczywistości powiązany z powodem dotyczącym wymogu, aby nowo zatrudnione osoby były gotowe do natychmiastowego podjęcia obowiązków. Stwierdzenie to nie zostało podważone przez Komisję, która w swoich pismach stwierdziła, że omawiany powód stanowi „dodatkowy aspekt” wybranej przez instytucje metody rekrutacji, polegającej na symulacji prawdziwego środowiska pracy i skoncentrowanej na sprawdzeniu zdolności kandydatów do działania w kontekście międzynarodowym. Należy też stwierdzić, że przedstawiony przez Komisję program EPSO dotyczący

wdrożenia reformy postępowań konkursowych z dnia 11 września 2008 r. służy przede wszystkim zilustrowaniu faktu, że wymóg rekrutacji członków personelu, którzy będą gotowi do natychmiastowego podjęcia obowiązków, jest bezpośrednio związany z tą reformą.

- 91 Wynika z tego, że ani powód związany z ograniczeniami budżetowymi i operacyjnymi, ani powód dotyczący charakteru postępowania w sprawie naboru nie mogą, ani samoistnie, ani łącznie, uzasadnić wprowadzonego w zaskarżonym ogłoszeniu ograniczenia wyboru przez kandydatów drugiego języka rozpatrywanego konkursu, zwłaszcza w zakresie, w jakim owe powody nie pozwalają na wykazanie, dlaczego wybór języków był ograniczony tylko do trzech rozpatrywanych języków, a mianowicie angielskiego, francuskiego i niemieckiego, z pominięciem innych języków urzędowych Unii. Natomiast wybór trzech wskazanych języków mógłby ewentualnie uzasadniać powód dotyczący wymogu, aby nowo zatrudnione osoby były gotowe do natychmiastowego podjęcia obowiązków [zob. podobnie wyrok z dnia 15 września 2016 r., Włochy/Komisja, T-353/14 i T-17/15, EU:T:2016:495, pkt 106 (niepublikowany) i przytoczone tam orzecznictwo].
- 92 Kluczowy charakter tego powodu znajduje zresztą potwierdzenie w przepisach ogólnych, w których w pkt 1.3 wskazano, że „[p]rzy określaniu wyboru drugiego języka brany jest interes służby, która wymaga, aby nowo zatrudnione osoby były [gotowe do natychmiastowego rozpoczęcia] wykonywania obowiązków i do skutecznej komunikacji w codziennej pracy”.
- 93 Co się tyczy treści wymogu, aby nowo zatrudnione osoby były gotowe do natychmiastowego podjęcia obowiązków, z części wprowadzającej oraz z pkt 1 ppkt (i) załącznika II do zaskarżonego ogłoszenia wynika, że aby móc uznać, iż biorący udział w konkursie kandydaci będą gotowi do natychmiastowego podjęcia obowiązków, muszą posiadać „odpowiednią znajomość takiej kombinacji języków, która umożliwi im skuteczne wykonywanie swoich obowiązków, a w szczególności, aby mogli oni skutecznie porozumiewać się w swojej codziennej pracy ze swymi współpracownikami i przełożonymi” (zob. pkt 9 powyżej). W związku z tym, „[b]iorąc pod uwagę, że język angielski, francuski i niemiecki to języki najczęściej używane przez pracowników instytucji [Unii] w komunikacji ustnej, tłumaczeniach oraz kontaktach administracyjnych, przynajmniej jeden z tych języków musi być jednym z dwóch obowiązkowych języków obcych kandydata”. Ponadto „dobra znajomość języka angielskiego, francuskiego lub niemieckiego jest uznawana za niezbędną do analizy sytuacji kontrolowanych podmiotów, przedstawiania prezentacji, prowadzenia dyskusji i przygotowywania sprawozdań i gwarantuje skuteczną współpracę i wymianę informacji ze służbami, w których przeprowadzane są audyty, i z właściwymi władzami” (zob. pkt 8 powyżej).
- 94 W tym względzie należy zauważyć, że chociaż w świetle orzecznictwa przypomnianego w pkt 80 i 81 powyżej względy przedstawione w pkt 93 powyżej wskazują na istnienie interesu służby związanego z tym, by nowo zatrudnione osoby mogły skutecznie realizować swoje obowiązki i być w stanie komunikować się od chwili objęcia stanowiska, same one nie wystarczają, aby wykazać, że rozpatrywane obowiązki, a mianowicie obowiązki administratora w dziedzinie audytu w ramach instytucji, których dotyczy zaskarżone ogłoszenie, wymagają konkretnie znajomości angielskiego, francuskiego lub niemieckiego z pominięciem pozostałych języków urzędowych Unii (zob. podobnie wyrok z dnia 26 marca 2019 r., Hiszpania/Parlament, (C-377/16, EU:C:2019:249, pkt 72).
- 95 Ustalenia tego nie podważa zawarty w zaskarżonym ogłoszeniu opis obowiązków, jakie zatrudnieni laureaci mają wykonywać.
- 96 Otóż zgodnie z załącznikiem I do zaskarżonego ogłoszenia, zatytułowanym „Zakres obowiązków”, do głównych zadań laureatów konkursu należeć będzie między innymi „uzyskanie dobrej znajomości i zrozumienia procesów biznesowych kontrolowanych podmiotów”, „przeprowadzanie kontroli wykonania zadań, kontroli zgodności oraz audytów badających optymalne wykorzystanie środków finansowych w wielu różnych obszarach polityki [Unii] i procesach biznesowych”, „zatwierdzanie ustaleń kontroli z podmiotem kontrolowanym”, „przekazywanie ustaleń audytu, stwierdzonych ryzyk oraz zaleceń za pomocą jasnych i zwięzłych projektów sprawozdań i sprawozdań końcowych”, czy

„świadczenie usług doradczych i konsultacyjnych na wnioski kadry kierowniczej”. Z części wstępnej do załącznika II zaskarżonego ogłoszenia wynika też, że zadania te obejmują „analizę sytuacji kontrolowanych podmiotów”, „przedstawianie prezentacji, prowadzenia dyskusji i przygotowywania sprawozdań” oraz „współpracę i wymianę informacji ze służbami, w których przeprowadzane są audyty, i z właściwymi władzami”. Ponadto w części zaskarżonego ogłoszenia zatytułowanej „Jakie będą moje obowiązki?” wskazano, że „[a]udytorzy mogą być wzywani do przeprowadzania audytów w różnych państwach [Unii] i państwach trzecich”.

- 97 Jak wyjaśniła Komisja na rozprawie w odpowiedzi na środek organizacji postępowania, przez „podmioty kontrolowane” należy rozumieć jednostki organizacyjne takie jak agencje Unii, Europejską Służbę Działań Zewnętrznych (ESDZ), Europejskiego Inspektora Ochrony Danych (EIOD), czy też inne instytucje, podczas gdy przez „służbę, w których przeprowadzane się audyty”, należy rozumieć służby różnych dyrekcji generalnych Komisji. Natomiast termin „właściwy władza” odnosi się do organów budżetowych, a mianowicie do Rady Unii Europejskiej i Parlamentu.
- 98 Wydaje się jednak, że na podstawie samego opisu obowiązków zawartego w zaskarżonym ogłoszeniu nie jest możliwe ustalenie, dlaczego znajomość jednego z trzech języków, do których ograniczono wybór drugiego języka rozpatrywanego konkursu, miałby gwarantować, że zatrudnieni laureaci będą gotowi do natychmiastowego podjęcia obowiązków. W szczególności z żadnej informacji zawartej w tym ogłoszeniu nie wynika, że te trzy języki są faktycznie używane do wykonywania zadań wymienionych w załączniku I do tego ogłoszenia, czy też przedstawiania prezentacji, prowadzenia dyskusji i przygotowywania sprawozdań, o których mowa we wstępie do załącznika II. Z omawianego ogłoszenia w żaden sposób nie wynika też, że trzy wyżej wymienione języki są faktycznie używane przez administratorów wykonujących obowiązki związane z audytem w kontaktach z podmiotami kontrolowanymi, służbami, w których przeprowadzane się audyty lub właściwymi organami.
- 99 Ponadto różnorodność zadań wskazanych w zaskarżonym ogłoszeniu, które obejmują nie tylko czynności związane z audytem wewnętrznym, ale również wyjazdy służbowe do różnych państw członkowskich i państw trzecich, i to „w wielu różnych obszarach polityki [Unii] i procesach biznesowych”, wskazuje raczej, że – nie wykluczając możliwości, iż znajomość konkretnego języka okaże się niezbędna – zatrudnienie pracowników o różnych profilach językowych miałoby wartość dodaną dla funkcjonowania służby.
- 100 Wynika z tego, że nawet w świetle opisu obowiązków zawartego w zaskarżonym ogłoszeniu powód dotyczący wymogu, aby nowo zatrudnione osoby były gotowe do natychmiastowego podjęcia obowiązków, nie może, ze względu na jego niejasne i ogólne sformułowanie i wobec braku w zaskarżonym ogłoszeniu konkretnych informacji na jego poparcie, uzasadniać ograniczenia wyboru drugiego języka rozpatrywanego konkursu wyłącznie do angielskiego, francuskiego i niemieckiego.
- 101 W tych okolicznościach należy zbadać, czy różne dowody przedstawione przez Komisję na poparcie tego powodu, mogą świadczyć o tym, że w świetle opisu stanowisk do obsadzenia rozpatrywane ograniczenie było obiektywnie i racjonalnie uzasadnione wymogiem, aby laureaci rozpatrywanego konkursu byli gotowi do natychmiastowego podjęcia obowiązków.

2) W przedmiocie dowodów przedstawionych przez Komisję

i) Uwagi wstępne

- 102 Komisja przedstawiła szereg dowodów, z których część odnosi się do jej funkcjonowania wewnętrznego, a część – funkcjonowania Trybunału Obrachunkowego. Za pomocą tych dowodów chce wykazać, że języki angielski, francuski i niemiecki są w przeważającym stopniu używane zarówno przez jej służby, jak i służby Trybunału Obrachunkowego, w związku z czym, aby nowo zatrudnione osoby były gotowe do natychmiastowego podjęcia obowiązków, muszą posiadać zadowalającą

znajomość przynajmniej jednego z tych trzech języków. Komisja powołuje się też na dane, z których ma wynikać, że trzy rzeczzone języki są najchętniej wybieranymi językami obcymi do nauki w państwach członkowskich i najczęściej używanymi językami w Europie.

- 103 Ponieważ Republika Włoska twierdzi, że rozpatrywane postępowanie w sprawie naboru dotyczy wszystkich instytucji, należy wskazać, w odniesieniu do dowodów dotyczących Komisji i Trybunału Obrachunkowego, że zgodnie z zaskarżonym ogłoszeniem celem rozpatrywanej procedury doboru jest „przede wszystkim” stworzenie list rezerwy kadrowej administratorów w dziedzinie audytu, spośród których „instytucje Unii, przede wszystkim Komisja [...] w Brukseli i Trybunał Obrachunkowy w Luksemburgu”, będą rekrutować urzędników służby publicznej Unii (zob. pkt 1 i 8 powyżej).
- 104 Tymczasem, o ile sformułowania użyte w zaskarżonym ogłoszeniu nie wydają się wykluczać możliwości rekrutacji laureatów konkursu przez wszystkie instytucje Unii, o tyle wynika z niego, że dwoma instytucjami, których zasadniczo dotyczy to ogłoszenie, są Komisja i Trybunał Obrachunkowy. Ponadto w odpowiedzi na środek organizacji postępowania Komisja wskazała na rozprawie, że chociaż rekrutacja przez inne instytucje jest możliwa, to jednak jest uzależniona od uprzedniego porozumienia między instytucją wskazaną w ogłoszeniu o konkursie a instytucją mającą zamiar zatrudnienia zainteresowanej osoby. Jednakże zgodnie z informacjami Komisji prawdopodobieństwo wystąpienia takiej sytuacji jest marginalne, gdyż jedynie cztery osoby spośród 72 laureatów rozpatrywanego konkursu zostały zatrudnione przez innych pracodawców, a mianowicie trzy osoby przez Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO) i jedna osoba przez ESDZ.
- 105 W świetle powyższych rozważań należy rozpatrzyć dowody przedstawione przez Komisję w odniesieniu do jej funkcjonowania wewnętrznego oraz funkcjonowania Trybunału Obrachunkowego i zbadać ich znaczenie dla rozstrzygnięcia niniejszego sporu.

ii) W przedmiocie dowodów dotyczących funkcjonowania Komisji

– W przedmiocie dowodów dotyczących wewnętrznej praktyki Komisji w kwestiach językowych

- 106 Komisja przedstawiła szereg dokumentów, z których ma wynikać, że angielski, francuski i niemiecki są językami „wehikularnymi” lub językami roboczymi używanymi przez jej służby.
- 107 Pierwszym z tych dokumentów jest komunikat przewodniczącego Komisji SEC(2000) 2071/6 z dnia 29 listopada 2000 r. w sprawie uproszczenia procesu podejmowania decyzji przez tę instytucję, a także fragment protokołu z 1502. posiedzenia Komisji z dnia 29 listopada 2000 r., sporządzonego w dniu 6 grudnia 2000 r. i noszącego sygnaturę PV (2002) 1502, na którym kolegium członków Komisji zatwierdziło ten komunikat.
- 108 Drugim dokumentem, który przedstawiła Komisja, jest jej regulamin wewnętrzny [C(2000) 3614] (Dz.U. 2000, L 308, s. 26) w brzmieniu obowiązującym w chwili publikacji zaskarżonego ogłoszenia, a także przepisy wykonawcze do tego regulaminu, załączone do decyzji Komisji C(2010) 1200 wersja ostateczna z dnia 24 lutego 2010 r. zmieniającej jej regulamin wewnętrzny. Komisja przedstawiła także dokument zatytułowany „Wymogi językowe mające zastosowanie do poszczególnych procedur przyjmowania”, który jej zdaniem zawiera „ustanowione przez [jej] przewodniczącego zasady dotyczące przyjmowania decyzji przez Komisję”. Zdaniem Komisji z tych „zasad” wynika, że „wszystkie projekty decyzji, które zostaną przedłożone kolegium w celu wydania decyzji pisemnej, ustnej lub uprawniającej, muszą być sporządzone w języku angielskim, francuskim i niemieckim”.

- 109 Ponadto w odpowiedzi na środki organizacji postępowania Komisja przedstawiła również pewne dokumenty dotyczące wprowadzenia w życie „zasad” zawartych w dokumencie wymienionym w pkt 108 powyżej oraz komunikat SEC(2006) 1489 wersja ostateczna z dnia 20 grudnia 2006 r. w sprawie „tłumaczenia w ramach Komisji” wraz z załącznikiem zawierającym „zasady tłumaczenia po 2006 r.”.
- 110 Republika Włoska kwestionuje znaczenie tych dokumentów, twierdząc w istocie, że dotyczą one wyłącznie funkcjonowania kolegium członków Komisji i w żaden sposób nie świadczą o tym, że jej służby posługują się angielskim, francuskim i niemieckim jako językami wehikularnymi. Na rozprawie Republika Włoska podniosła też, że komunikat SEC(2006) 1489 wersja ostateczna należy uznać za nowy dowód, w związku z czym należy go odrzucić jako przedstawiony po terminie.
- 111 Komisja odpowiada, że dokumenty wymienione w pkt 107–109 powyżej mają zastosowanie do sporządzania każdego projektu aktu, który podlega przez nią zatwierdzeniu, co siłą rzeczy oznacza, że „taki projekt jest przygotowywany przez jej służby”. Skoro bowiem przewodniczący Komisji ustanowił na podstawie przepisów wykonawczych do jej regulaminu wewnętrznego zasady, zgodnie z którymi językami wehikularnymi, czyli „językami, w jakich projekty aktów muszą być przedkładane kolegium w celu zatwierdzenia”, są angielski, francuski i niemiecki, przepisy takie „w sposób nieunikniony determinują pracę służb, które muszą sporządzać te dokumenty w tych językach”. Ponadto w odniesieniu do komunikatu, o którym mowa w pkt 109 powyżej, Komisja podniosła na rozprawie, że dzięki temu komunikatowi mogła uzupełnić odpowiedź na zarządzone przez Sąd środki organizacji postępowania, w związku z czym dokument ten nie powinien zostać odrzucony z powodu przekroczenia terminu.
- 112 W tym względzie należy przede wszystkim zauważyć, że jeśli chodzi o komunikat SEC(2000) 2071/6, Komisja powołuje się na pkt 2.2 tego dokumentu, w którym jej zdaniem ograniczono liczbę „języków roboczych” do trzech.
- 113 Należy jednak stwierdzić, że komunikat SEC(2000) 2071/6 został w istocie wydany w celu przeprowadzenia przeglądu poszczególnych rodzajów procedur podejmowania decyzji przez kolegium członków Komisji, przewidzianych w jej regulaminie wewnętrznym w wersji obowiązującej w chwili wydania tego komunikatu, oraz przedstawienia propozycji jego uproszczenia. To właśnie w tym kontekście i w odniesieniu do konkretnego rodzaju procedury, a mianowicie procedury pisemnej, w pkt 2.2 omawianego komunikatu wskazano, że „dokumenty należy przysyłać w trzech językach roboczych Komisji”, których zresztą nie wymieniono z nazwy. Tymczasem samo odniesienie się do tego punktu, mimo użycia w nim wyrażenia „języki robocze”, nie wystarczy do wykazania, że wszystkie służby Komisji faktycznie posługują się językami angielskim, francuskim i niemieckim w ich codziennej pracy.
- 114 Ponadto zakres tego odniesienia osłabiają inne fragmenty komunikatu SEC(2000) 2071/6.
- 115 I tak, po pierwsze, z pkt 2.2 komunikatu SEC(2000) 2071/6 wynika, że w ramach procedury uprawnienia, w drodze której Komisja może upoważnić jednego lub kilku swoich członków do podejmowania decyzji w jej imieniu i na jej odpowiedzialność, tekst decyzji, która ma być przyjęta, jest „przedstawiany w jednym języku roboczym lub w wersjach autentycznych”.
- 116 Po drugie w pkt 5.2 komunikatu SEC(2000) 2071/6, zatytułowanym „Uproszczenie systemu językowego”, podkreślono rolę dyrekcji generalnej (DG) Komisji ds. tłumaczeń pisemnych, która „jest w pełni zaangażowana w proces” podejmowania decyzji. Wskazano w nim w szczególności, że „jednym z głównych powodów opóźnień we wszczynaniu lub doprowadzaniu procedur pisemnych i procedur uprawnienia do końca jest konieczność oczekiwania na tłumaczenia, które dodatkowo muszą być zweryfikowane przez prawników lingwistów”, z czego wynika konieczność terminowego przekazywania odnośnych dokumentów DG ds. tłumaczeń pisemnych.

- 117 W związku z powyższym komunikat SEC(2000) 2071/6 nie pozwala na wyciągnięcie użytecznych wniosków co do faktycznego posługiwania się przez służby Komisji językami angielskim, francuskim i niemieckim w ich codziennej pracy, a fortiori także w ramach wykonywania obowiązków, o których mowa w zaskarżonym ogłoszeniu.
- 118 Stwierdzenia tego nie zmieniają inne dokumenty, w świetle których Komisja proponuje analizować komunikat SEC(2000) 2071/6, a mianowicie jej regulamin wewnętrzny, przepisy wykonawcze do niego oraz dokument zatytułowany „Wymogi językowe mające zastosowanie do poszczególnych procedur przyjmowania” (zob. pkt 108 powyżej).
- 119 Odnosząc się do regulaminu wewnętrznego Komisji, już na wstępie należy zauważyć, że nie zawiera on przepisów dotyczących języków, którymi muszą posługiwać się organy wymienione w jego rozdziale I, czyli członkowie Komisji działający kolegialnie, jej przewodniczący i sekretarz generalny, ani języków roboczych, w jakich mają pracować służby tej instytucji wymienione w jego rozdziale II. W art. 17 regulaminu wewnętrznego, dotyczącym uwierzytelniania aktów przyjętych przez Komisję, stwierdzono tylko, że odbywa się ono, „w języku autentycznym lub językach autentycznych”, czyli w myśl ust. 5 tego artykułu „wszystkich językach urzędowych Unii w odniesieniu do aktów o zastosowaniu powszechnym oraz językach ich adresatów w odniesieniu do pozostałych aktów”.
- 120 Zgodnie z informacjami przedstawionymi przez Komisję na rozprawie należy jednak wziąć pod uwagę art. 6 i 12–14 jej regulaminu wewnętrznego oraz przepisy wykonawcze do tych artykułów. Komisja twierdzi zresztą, że to na podstawie tych przepisów wykonawczych został sporządzony dokument zatytułowany „Wymogi językowe mające zastosowanie do poszczególnych procedur przyjmowania”.
- 121 Artykuł 6 ust. 1 regulaminu wewnętrznego Komisji stanowi, że „przewodniczący przyjmuje porządek obrad każdego posiedzenia Komisji”, a w ust. 4, że „porządek obrad wraz z niezbędną dokumentacją przekazywane są członkom Komisji na zasadach ustalonych zgodnie z przepisami wykonawczymi”.
- 122 Jeśli chodzi o art. 12–14 regulaminu wewnętrznego Komisji, dotyczą one procedur decyzyjnych, z wyjątkiem procedury ustnej uregulowanej w art. 8, i regulują, odpowiednio, procedurę pisemną, procedurę uprawnienia i procedurę delegacji. W odniesieniu w szczególności do procedury pisemnej art. 12 ust. 2 regulaminu wewnętrznego stanowi, że „tekst projektu aktu przekazywany jest na piśmie wszystkim członkom Komisji, na zasadach ustalonych przez Komisję zgodnie z przepisami wykonawczymi”.
- 123 Treść wszystkich przepisów regulaminu wewnętrznego Komisji, o których mowa w pkt 122 powyżej, została uszczegółowiona w przepisach wykonawczych do tego regulaminu z dnia 24 lutego 2010 r.
- 124 Konkretniej rzecz ujmując, przepisy wykonawcze do art. 6 regulaminu wewnętrznego Komisji zawierają ust. 6-4, zatytułowany „Przedkładanie i udostępnianie dokumentów oraz system językowy”, który stanowi, co następuje:

„6-4.3 Dokumenty, które mają być przedmiotem obrad Komisji, są przedkładane członkom Komisji:

- w językach określonych przez przewodniczącego z uwzględnieniem minimalnych potrzeb członków Komisji
- oraz w języku lub językach, które są niezbędne w szczególności do wejścia aktu w życie oraz notyfikowania go adresatom;

[...].

6-4.5 Aby dany akt mógł zostać oficjalnie przekazany innym instytucjom wspólnotowym lub do publikacji w [Dzienniku Urzędowym], musi być dostępny we wszystkich językach urzędowych.

6-4.6 Przewodniczący rozstrzyga ostatecznie w każdej sytuacji, w której warunki określone [w ust.] 6-4.3 tiret pierwsze nie zostały spełnione. W zależności od okoliczności może zdecydować o wykreśleniu danego punktu z porządku obrad i przeniesieniu go na kolejne posiedzenie.

Przeniesienie jest obowiązkowe, jeżeli w chwili przyjęcia aktu nie jest on dostępny w języku lub językach, które są niezbędne w szczególności do wejścia aktu w życie oraz notyfikowania go adresatom”.

¹²⁵ Przepisy wykonawcze do art. 12 regulaminu wewnętrznego Komisji zawierają też ust. 12-13, zatytułowany „System językowy mający zastosowanie do procedur pisemnych”, który stanowi, co następuje:

„12-13.1 Dokumenty przyjmowane w procedurze pisemnej są przedkładane członkom Komisji:

- w językach określonych przez przewodniczącego, z uwzględnieniem minimalnych potrzeb członków Komisji. Przewodniczący rozstrzyga ostatecznie w przypadku wystąpienia wyjątkowych okoliczności (na przykład poważnego kryzysu, katastrofy naturalnej lub innej szczególnej sytuacji), w których z uwagi na konieczność uzasadnione powody nie są one dostępne
- oraz w języku lub językach, które są niezbędne w szczególności do wejścia w życie aktu oraz notyfikowania go adresatom;

[...]

12-13.3 Aby dany akt mógł zostać oficjalnie przekazany innym instytucjom wspólnotowym lub do publikacji w [Dzienniku Urzędowym] musi być dostępny we wszystkich językach urzędowych”.

¹²⁶ Wspólne przepisy wykonawcze do art. 13 i 14 regulaminu wewnętrznego Komisji są zawarte w ust. 13/14-4, zatytułowanym „System językowy mający zastosowanie do procedur uprawnienia i delegacji”, który ma następujące brzmienie:

„13/14-4.1 W celu wykonywania przyznanych kompetencji dokumenty muszą być dostępne, w zależności od przypadku, w następujących wersjach językowych:

- język lub języki niezbędne do wejścia aktu w życie;
- język lub języki niezbędne do notyfikacji aktu jego adresatom;
- język lub języki określone przez przewodniczącego z uwzględnieniem minimalnych potrzeb członków Komisji lub odpowiadające potrzebom związanym z przyjęciem aktu w pozostałych przypadkach;

[...].

13/14-4.3 Aby dany akt mógł zostać oficjalnie przekazany innym instytucjom wspólnotowym lub do publikacji w [Dzienniku Urzędowym], musi być dostępny we wszystkich językach urzędowych”.

¹²⁷ Odnosząc się wreszcie do dokumentu zatytułowanego „Wymogi językowe w odniesieniu do procedur przyjmowania”, Komisja twierdzi, że służy on w istocie uszczegółowieniu przepisów wykonawczych do jej regulaminu wewnętrznego przedstawionych w pkt 124–126 powyżej. W dokumencie tym mowa jest między innymi o posługiwaniu się „językami proceduralnymi”, które to pojęcie – jak wynika z argumentacji Komisji – należy rozumieć jako oznaczające języki mające służyć zrozumieniu treści projektu aktu podlegającego przyjęciu przez kolegium jej członków lub ewentualnie przez podmiot

upoważniony. Ze wspomnianego dokumentu wynika, że „językami proceduralnymi” są angielski, francuski i niemiecki, oraz że posługiwanie się nimi różni się w zależności od rodzaju procedury przyjmowania.

- 128 I tak, w przypadku procedur ustnej i pisemnej, w dokumencie zatytułowanym „Wymogi językowe mające zastosowanie do poszczególnych procedur przyjmowania” wskazano, że projekt aktu i ewentualne załączniki do niego są przedkładane członkom Komisji w trzech językach proceduralnych oraz, w stosownym wypadku, w języku lub językach niezbędnych do wejścia danego aktu w życie lub jego notyfikacji. Wyjaśniono w nim również, że po przyjęciu tego aktu należy niezwłocznie zapewnić, aby w miarę możliwości został on udostępniony w wersjach językowych, które mogą być niezbędne do publikacji lub przekazania innym instytucjom Unii.
- 129 W przypadku procedur uprawnienia i delegacji, z dokumentu zatytułowanego „Wymogi językowe mające zastosowanie do poszczególnych procedur przyjmowania” wynika, że upoważniony organ może wyrazić zgodę na przyjęcie aktu sporządzonego tylko w jednym języku proceduralnym, ale w stosownym wypadku ów akt musi być dostępny również w innym języku lub innych językach niezbędnych do wejścia aktu w życie lub jego notyfikacji. Ponadto, podobnie jak w przypadku procedur ustnej i pisemnej, w rzeczonym dokumencie wskazano, że po przyjęciu tego aktu należy niezwłocznie zapewnić, aby w miarę możliwości został on udostępniony w wersjach językowych, które mogą być niezbędne do publikacji lub przekazania innym instytucjom Unii.
- 130 W dokumencie zatytułowanym „Wymogi językowe mające zastosowanie do poszczególnych procedur przyjmowania” przewidziano też, że w pewnych okolicznościach przewodniczący Komisji może wprowadzić, jednorazowo lub na stałe, odstępstwa co do liczby języków proceduralnych wymaganych do zainicjowania procedury przyjmowania albo zainicjowania takiej procedury wraz z przyjęciem aktu.
- 131 Co się tyczy w szczególności stałych odstępstw, w dokumencie zatytułowanym „Wymogi językowe mające zastosowanie do poszczególnych procedur przyjmowania” uściślono, że mogą one zostać wprowadzone w odniesieniu do niektórych powtarzających się spraw w drodze oficjalnych pism sekretarza generalnego lub pism sporządzonych przez gabinet przewodniczącego Komisji. W omawianym dokumencie wymieniono przykładowo odstępstwa wprowadzone w odniesieniu do decyzji lub komunikatów przyjmowanych, w szczególności w ramach procedury pisemnej, w wielu dziedzinach, a mianowicie środków ograniczających na podstawie art. 29 TUE, instrumentu stabilności, stosunków zewnętrznych, indywidualnych decyzji w dziedzinie pomocy państwa, środków wykonawczych w dziedzinie karteli, nadużycia pozycji dominującej i koncentracji oraz wreszcie podpisywania umów ramowych z organizacjami międzynarodowymi.
- 132 W tym względzie należy zauważyć, że dokumentów, o których mowa w pkt 107 i 108 powyżej, nie można traktować jako przepisów wykonawczych do regulaminu wewnętrznego Komisji odnoszących się do ogólnego systemu językowego ustanowionego w rozporządzeniu nr 1 w rozumieniu art. 6 tego rozporządzenia. Jak wyjaśniła Komisja w odpowiedziach na środki organizacji postępowania, które zostały wobec niej zarządzone przez Sąd w ramach niniejszej sprawy, dokumenty te ukazują jedynie utrwaloną od dawna praktykę administracyjną w ramach tej instytucji, polegającą na posługiwaniu się angielskim, francuskim i niemieckim w charakterze języków, w których należy sporządzać dokumenty w celu przedłożenia ich do zatwierdzenia przez kolegium członków Komisji.
- 133 Co się tyczy w szczególności charakteru dokumentu zatytułowanego „Wymogi językowe mające zastosowanie do poszczególnych procedur przyjmowania”, Komisja wyjaśniła, że pochodzi on z „Podręcznika procedur operacyjnych”, będącego elektronicznym przewodnikiem wewnętrznym opracowanym przez pracowników jej sekretariatu generalnego, który służył w szczególności skodyfikowaniu wspomnianej praktyki administracyjnej. Odnosząc się do daty przyjęcia tego przewodnika i jego stosowania w czasie, Komisja powołała się jedynie na pismo jej sekretarza

generalnego SEC(2003)153 wysłane do wiadomości dyrektorów generalnych i szefów służb z dnia 11 lutego 2003 r. w sprawie aktualizacji tego przewodnika i jego umieszczenia w sieci wewnętrznej Komisji.

- 134 Tymczasem nawet gdyby założyć, że przedstawiona przez Komisję w odpowiedzi na skargę wersja dokumentu będącego fragmentem „Podręcznika procedur operacyjnych” była wersją, która obowiązywała w dniu publikacji zaskarżonego ogłoszenia, dokumentu tego nie można uznać za decyzję przewodniczącego Komisji w sprawie określenia języków, w których należy przygotowywać dokumenty przedkładane kolegium w rozumieniu ust. 6-4.3 tiret pierwsze, 12-13.1 tiret pierwsze i 13/14-4.1 tiret trzecie przepisów wykonawczych regulaminu wewnętrznego Komisji. Ponadto żaden dokument znajdujący się w aktach sprawy nie pozwala uznać, że dokument ten został formalnie zatwierdzony przez przewodniczącego Komisji, a tym bardziej przez kolegium jej członków.
- 135 Ogólnie rzecz biorąc, Komisja przyznała w odpowiedzi na środki organizacji postępowania zarządzone wobec niej przez Sąd w ramach niniejszej sprawy, że nie istnieje wewnętrzna decyzja określająca jej języki robocze.
- 136 Po tych uwagach wstępnych należy stwierdzić, że w zakresie, w jakim jedynym celem wszystkich dokumentów, na które powołała się Komisja, jest określenie języków niezbędnych do przeprowadzenia poszczególnych jej procedur decyzyjnych, owe dokumenty nie pozwalają uzasadnić ograniczenia wyboru drugiego języka rozpatrywanego konkursu do angielskiego, francuskiego i niemieckiego w świetle opisu stanowisk, których dotyczy zaskarżone ogłoszenie.
- 137 Dokładniej rzecz ujmując, ani z tych dokumentów, ani tym bardziej z innych dokumentów znajdujących się w aktach sprawy, nie wynika, że istnieje związek między procedurami decyzyjnymi Komisji, w szczególności procedurami w ramach kolegium jej członków, a obowiązkami, jakie mają wykonywać laureaci rozpatrywanego konkursu, a mianowicie obowiązkami związanymi z audytem przedstawionymi w pkt 96 powyżej. Otóż nawet gdyby członkowie określonej instytucji posługiwali się podczas obrad wyłącznie jednym językiem lub wybranymi językami, nie można domniemywać, bez dalszych wyjaśnień, że nowo zatrudniony urzędnik, który nie zna żadnego z tych języków, nie byłby zdolny do natychmiastowego podjęcia użytecznej pracy w omawianej instytucji [wyrok z dnia 15 września 2016 r., Włochy/Komisja, T-353/14 i T-17/15, EU:T:2016:495, pkt 121, 122 (niepublikowane)]. Jest tak, tym bardziej że niniejsza sprawa dotyczy konkretnych obowiązków, które a priori nie mają żadnego ścisłego związku z pracami kolegium członków Komisji.
- 138 Z dokumentów przedstawionych przez Komisję nie wynika również, że w swojej codziennej pracy jej służby faktycznie posługują się trzema językami uznanymi za „języki proceduralne”. Ponadto z komunikatu SEC(2000) 2071/6 (zob. pkt 116 powyżej) wynika, że służby tłumaczeniowe tej instytucji są „w pełni” zaangażowane w proces decyzyjny. W owym komunikacie jest również mowa o czasie, który trzeba przeznaczyć na wykonywanie tłumaczeń, w tym ich weryfikację przez prawników lingwistów, oraz o konieczności terminowego przekazywania danych dokumentów służbie tłumaczeniowej. Owe informacje sugerują zatem, że to nie służba, która faktycznie zredagowała dany dokument, lecz DG ds. tłumaczeń pisemnych przygotowuje wersję tego dokumentu w językach postępowania niezbędnych do ich przedłożenia członkom kolegium, zaś zadanie służby, która zredagowała dokument, ogranicza się do weryfikacji przetłumaczonego tekstu. Trudno bowiem wyobrazić sobie, aby poza wspomnianą dyrekcją generalną dana służba mogła wymagać, aby każdy członek jej personelu przedstawiał trzy wersje językowe dokumentu, który ma być przedłożony kolegium w celu przyjęcia.
- 139 Wreszcie, ponieważ żaden z urzędników nie jest zobowiązany do posiadania zadowalającej znajomości wszystkich trzech języków wymaganych w zaskarżonym ogłoszeniu, trudno też sobie wyobrazić, by zadanie sporządzenia projektu aktu w wersjach językowych wymaganych w celu przedłożenia go temu kolegium było jednocześnie dzielone pomiędzy odpowiednią liczbę urzędników pracujących w ramach

służby odpowiedzialnej za sporządzenie tego projektu. Tym trudniej sobie to wyobrazić, skoro nie ma żadnej gwarancji, że w ramach każdej służby pracować będą urzędnicy posiadający zadowalającą znajomość wszystkich trzech rozpatrywanych języków.

140 Powyższej oceny nie mogą podważyć argumenty Komisji oparte na komunikacie SEC(2006) 1489 wersja ostateczna. Zdaniem Komisji z owego dokumentu, a w szczególności z załącznika do niego zatytułowanego „Zasady tłumaczenia po 2006 r.”, wynika, że w odniesieniu do dokumentów przeznaczonych do użytku wewnętrznego wymaga się jedynie – poza tłumaczeniem na ewentualny język autentyczny dokumentu – tłumaczenia na angielski, francuski i niemiecki. Ponadto wspomniany komunikat świadczy o tym, że wszystkie inne służby Komisji z wyjątkiem DG ds. tłumaczeń pisemnych musiałyby przedkładać tłumaczenia, które zostały wykonane przez członków jej personelu w oparciu o znane im języki, czyli tak zwane tłumaczenia „szare”.

141 W tym względzie należy po pierwsze zauważyć, że treść komunikatu SEC(2006) 1489 wersja ostateczna nie tyle nie podważa, ale wręcz przeciwnie, potwierdza ocenę przedstawioną w pkt 138 i 139 powyżej. W „Zasadach tłumaczenia po 2006 r.”, zawartych w załączniku do tego komunikatu, języki angielski, francuski i niemiecki zostały wymienione jedynie jako języki docelowe, na które muszą być tłumaczone pewne kategorie dokumentów, bez podania języka źródłowego tych dokumentów. Ponadto w przypadku zdecydowanej większości kategorii dokumentów, których dotyczy ten załącznik, konieczne jest tłumaczenie na wszystkie języki urzędowe, a tłumaczenie tylko na angielski, francuski i niemiecki jest w rzeczywistości wyjątkiem.

142 Po drugie, jeśli chodzi o argument dotyczący tłumaczeń „szarych”, to nie został on poparty żadnymi informacjami dotyczącymi dokładnego udziału tego rodzaju tłumaczeń w stosunku do całkowitej liczby stron przetłumaczonych przez Komisję. Chociaż w pkt 2.2 komunikatu SEC(2006) 1489 wersja ostateczna przyznano, że „jest bardzo trudno określić liczbę tych tłumaczeń ze względu na brak wiarygodnych wskaźników”, to jednak w pkt 3.1 zawiera on szacunki za 2007 r., zgodnie z którymi DG ds. tłumaczeń pisemnych przetłumaczyła 1 700 000 stron, podczas gdy liczba tłumaczeń „szarych” wyniosła 100 000 stron. Niemniej jednak, ponieważ ta ostatnia liczba dotyczy wszystkich służb Komisji z wyjątkiem DG ds. tłumaczeń pisemnych, jest bardziej niż oczywiste, że tłumaczenia „szare” stanowią tylko bardzo niewielką ilość w porównaniu do liczby stron przetłumaczonych przez tę DG. Wreszcie i przede wszystkim żaden dokument znajdujący się w aktach sprawy nie pozwala wykazać, że trzy omawiane języki są językami, na które są wykonywane tłumaczenia „szare”.

143 W tych okolicznościach i bez konieczności wypowiedzania się w przedmiocie dopuszczalności tego dokumentu należy uznać, że komunikat SEC(2006) 1489 wersja ostateczna nie ma znaczenia dla rozstrzygnięcia niniejszego sporu.

144 W każdym wypadku i to niezależnie od istnienia związku między procedurami decyzyjnymi Komisji a konkretnymi obowiązkami wymienionymi w zaskarżonym ogłoszeniu, należy stwierdzić, że przedstawione przez tę instytucję dokumenty nie dowodzą posługiwania się wyłącznie trzema językami „proceduralnymi” w ramach odnośnych procedur.

145 Po pierwsze z dokumentu zatytułowanego „Wymogi językowe mające zastosowanie do poszczególnych procedur przyjmowania” rozpatrywanego w związku z przepisami wykonawczymi do regulaminu wewnętrznego Komisji, wynika wprawdzie, że zainicjowanie procedury przyjmowania wymaga, co do zasady i bez uszczerbku dla możliwości posługiwania się jednym językiem w procedurach uprawnienia i delegacji, przedstawienia projektu aktu w trzech językach proceduralnych. Niemniej jednak przyjęcie tego projektu może lub musi, w zależności od wymogów związanych z charakterem danego aktu, sprawić, że konieczne będzie zapewnienie, aby ów akt był również dostępny w jednej lub w kilku innych wersjach językowych, a nawet, jeżeli dany akt ma zostać opublikowany w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* lub przekazany innym instytucjom, we wszystkich językach urzędowych Unii.

- 146 Po drugie, z dokumentu zatytułowanego „Wymogi językowe mające zastosowanie do poszczególnych procedur przyjmowania” wynika też, że dopuszcza się odstępstwa odnoszące się do liczby języków proceduralnych, którymi należy się posługiwać w celu zainicjowania procedury przyjmowania, a nawet w celu przyjęcia projektu aktu (zob. pkt 130 powyżej).
- 147 Co się tyczy w szczególności stałych odstępstw, o których mowa w pkt 131 powyżej, w dokumencie zatytułowanym „Wymogi językowe mające zastosowanie do poszczególnych procedur przyjmowania” wskazano na przykład, że indywidualne decyzje w dziedzinie pomocy państwa są wydawane w jednym z języków proceduralnych, „zazwyczaj w języku angielskim lub francuskim”. W przypadku innych dziedzin objętych tego rodzaju odstępstwem pisma sekretarza generalnego Komisji, które ta przedstawiła przed Sądem w odpowiedzi na środki organizacji postępowania, zezwalają na przedstawianie projektów aktów w jednym tylko języku postępowania. Należy jednak stwierdzić, że w pismach tych nie wskazano z nazwy trzech języków proceduralnych, którymi można konkretnie się posługiwać, co nie pozwala na wyciągnięcie z nich użytecznych wniosków.
- 148 Nie można też zapominać, że w dokumencie zatytułowanym „Wymogi językowe mające zastosowanie do poszczególnych procedur przyjmowania” przewidziano możliwość zastosowania jednorazowego odstępstwa dotyczącego systemu językowego w przypadku danego projektu aktu, i to niezależnie od rodzaju procedury decyzyjnej.
- 149 W świetle powyższej analizy należy stwierdzić, że dokumenty przedstawione przez Komisję nie świadczą o tym, że ograniczenie wyboru drugiego języka konkursu, którego dotyczy zaskarżone ogłoszenie, było podyktowane rzeczywistymi potrzebami służby, a zatem dowodzą istnienia – w świetle przedstawionego w tym ogłoszeniu opisu stanowisk – interesu służby w tym, by nowo zatrudnione osoby były gotowe do natychmiastowego podjęcia obowiązków.
- W przedmiocie dowodów dotyczących języków, którymi posługują się członkowie personelu Komisji wykonujący obowiązki związane z audytem
- 150 Komisja przedstawiła dwa załączniki zawierające dane statystyczne zgromadzone przez DG ds. personelu dotyczące języków, którymi posługują się urzędnicy i pracownicy zatrudnieni w ramach jej różnych służb i wykonujący obowiązki związane z audytem. Komisja twierdzi, że owe załączniki mają dowodzić, iż angielski, francuski i niemiecki są trzema językami, którymi posługują się administratorzy wykonujący obowiązki takie jak wskazane w zaskarżonym ogłoszeniu w charakterze języków roboczych lub języków wehikularnych.
- 151 Republika Włoska podnosi, że dane dotyczące znajomości języków przez odnośny personel nie pozwalają na przesądzenie, w jakich językach faktycznie odbywa się komunikacja wewnętrzna w ramach zainteresowanych służb. Natomiast jedyną istotną okolicznością, którą należy ustalić jest to, który język, bądź które języki są głównymi językami wehikularnymi, czyli językami umożliwiającymi skuteczne porozumiewanie się osobom mającym inny język ojczysty.
- 152 W pierwszej kolejności należy zauważyć, że w załączniku zatytułowanym „Dane na temat używania angielskiego, francuskiego i niemieckiego w charakterze języków wehikularnych przez członków personelu Komisji wykonujących obowiązki związane z audytem na dzień 30 września 2016 r.” wskazano znajomość pierwszego, drugiego i trzeciego języka, jaką deklarują administratorzy należący do kategorii urzędników i członków personelu tymczasowego wykonujący obowiązki związane z audytem wewnętrznym, audytem zewnętrznym i zarządzaniem polityką w zakresie audytu (policy officers), czyli łącznie 430 administratorów.

- 153 W przypadku danych dotyczących „języka 1”, którym z oczywistych przyczyn jest język ojczysty osób, których dotyczą owe dane [zob. podobnie wyrok z dnia 15 września 2016 r., Włochy/Komisja, T-353/14 i T-17/15, EU:T:2016:495, pkt 134 (niepublikowany)], trzy pierwsze zadeklarowane języki to francuski (68 osób), niderlandzki (53 osoby) i angielski (46 osób), po których wymieniane są w szczególności hiszpański (31 osób), a także niemiecki (26 osób) i włoski (26 osób).
- 154 Co się tyczy danych dotyczących „języka 2”, trzy pierwsze zadeklarowane języki to angielski (312 osób), francuski (72 osoby) i niemiecki (14 osób), po którym następują w szczególności włoski (7 osób), hiszpański (5 osób) i niderlandzki (4 osoby). Co się tyczy poziomu znajomości zadeklarowanych języków, Komisja wyjaśniła na rozprawie, że należy przyjąć, iż odpowiada on poziomowi B2 wspólnego europejskiego systemu opisu kształcenia językowego (CECR), który potwierdza znajomość danego języka w stopniu „zadowalającym”.
- 155 Wreszcie, jeśli chodzi o dane dotyczące „języka 3”, trzy pierwsze zadeklarowane języki stanowią francuski (184 osoby), angielski (51 osób) i niemiecki (49 osób), a trzema kolejnymi są hiszpański (29 osób), niderlandzki (25 osób) i włoski (8 osób). Na rozprawie Komisja, zapytana przez Sąd, nie była w stanie wyjaśnić poziomu znajomości języków zadeklarowanych w ramach tej kategorii.
- 156 Należy ponadto wskazać, że jak wynika z załącznika zatytułowanego „Dane na temat używania angielskiego, francuskiego i niemieckiego w charakterze języków wehikularnych przez członków personelu Komisji wykonujących obowiązki związane z audytem na dzień 30 września 2016 r.”, zawarte w nim dane odzwierciedlają sytuację na dzień 30 września 2016 r., czyli już po dacie publikacji zaskarżonego ogłoszenia, która nastąpiła w dniu 12 maja 2016 r. Niemniej jednak, biorąc pod uwagę krótki okres czasu, jaki upłynął między tymi datami, można uznać, że dane te odzwierciedlają ogólny stan znajomości języków na dzień tej publikacji. W konsekwencji należy uwzględnić tę okoliczność przy ocenie zasadności powodu dotyczącego wskazanego w zaskarżonym ogłoszeniu wymogu, aby nowo zatrudnione osoby były gotowe do natychmiastowego podjęcia obowiązków.
- 157 Należy jednak zaznaczyć, że rozpatrywane dane świadczą jedynie o znajomości języków przez administratorów wykonujących obowiązki związane z audytem w ramach Komisji. W konsekwencji dane te, ani same, ani w powiązaniu z dokumentami analizowanymi w pkt 106–149 powyżej, nie pozwalają ustalić, który język lub które języki wehikularne są faktycznie stosowane przez poszczególne służby, z których pochodzą te dane, w ramach ich codziennej pracy, ani nawet języka lub języków niezbędnych do wykonywania obowiązków wskazanych w zaskarżonym ogłoszeniu. W związku z tym dane te nie pozwalają na ustalenie, którego języka lub których języków zadowalająca znajomość sprawia, że nowo zatrudnieni laureaci konkursu, którego dotyczy zaskarżone ogłoszenie, będą administratorami gotowymi do natychmiastowego podjęcia obowiązków.
- 158 Z tych samych względów przedstawione przez Komisję dodatkowe informacje dotyczące znajomości języków przez członków jej personelu wykonujących obowiązki związane z audytem, którzy należą do grupy funkcyjnej AST i do kategorii członków personelu kontraktowego, nie mają znaczenia dla rozstrzygnięcia niniejszego sporu.
- 159 Należy też przypomnieć utrwalone orzecznictwo, z którego wynika, że ograniczenia wyboru drugiego języka przez startujących w konkursie kandydatów do wąskiej liczby języków urzędowych nie można uznać za obiektywnie uzasadnione i proporcjonalne, jeżeli wśród tych języków znajdują się, poza językiem, którego znajomość jest pożądana, czy wręcz niezbędna, inne języki, nieprzynoszące żadnych szczególnych korzyści potencjalnym laureatom konkursu w stosunku do innych języków urzędowych. Gdyby bowiem dopuścić, jako alternatywę dla jedynego języka, którego znajomość jest korzystna dla nowo zatrudnionego urzędnika, inne języki, których znajomość nie jest atutem, nie ma żadnego powodu, by nie dopuścić również wszystkich innych języków urzędowych [wyrok z dnia 15 września 2016 r., Włochy/Komisja, T-353/14 i T-17/15, EU:T:2016:495, pkt 140 (niepublikowany)].

- 160 W związku z tym, nawet gdyby przyjąć, że znajomość języków przez członków aktualnego personelu może wskazywać na to, iż aby nowo zatrudniona osoba była natychmiastowo zdolna do skutecznego komunikowania się w codziennej pracy, powinna znać język cechujący się szczególnie wysokim stopniem znajomości przez członków personelu, to dane przedstawione w niniejszym przypadku przez Komisję nie mogą uzasadniać dokonanego w zaskarżonym ogłoszeniu ograniczenia wyboru drugiego języka rozpatrywanego konkursu.
- 161 Z analizy danych dotyczących języków zgłoszonych jako „język 1” i „język 2” (zob. pkt 153 i 154 powyżej) wynika bowiem, że tylko zadowalająca znajomość angielskiego mogłaby stanowić atut w przypadku potencjalnych laureatów rozpatrywanego konkursu. Natomiast dane te nie pozwalają wyjaśnić, dlaczego kandydat dysponujący na przykład dogłębną znajomością języka włoskiego i zadowalającą znajomością języka niemieckiego mógłby być natychmiastowo zdolny do skutecznego komunikowania się w codziennej pracy, podczas gdy kandydat posiadający gruntowną znajomość włoskiego i zadowalającą znajomość języka niderlandzkiego lub hiszpańskiego nie mógłby posiadać takiej cechy.
- 162 Co się tyczy ponadto danych dotyczących „języka 3”, należy uściślić, że nawet jeśli ich treść w żaden sposób nie zmienia oceny przedstawionej w pkt 161 powyżej, to w każdym razie nie mogą one zostać uwzględnione. Z art. 45 ust. 2 regulaminu pracowniczego wynika bowiem, że po zatrudnieniu urzędnika zdolność do pracy w trzecim języku jest warunkiem wstępnym uzyskania pierwszego awansu. Tymczasem w niniejszej sprawie z załącznika przedstawionego przez Komisję w żaden sposób nie wynika, że wszyscy wymienieni w nim urzędnicy wykazali już taką zdolność albo otrzymali pierwszy awans. Ponadto wspomniany załącznik nie dotyczy wyłącznie urzędników, lecz również członków personelu tymczasowego i członków personelu kontraktowego, którzy nie podlegają systemowi awansu określonemu w regulaminie pracowniczym urzędników (zob. podobnie, w odniesieniu do członków personelu kontraktowego, wyrok z dnia 26 marca 2019 r., Hiszpania/Parlament, C-377/16, EU:C:2019:249, pkt 58).
- 163 Wynika z tego, że dane dotyczące znajomości języków przez członków personelu Komisji wykonujących obowiązki związane z audytem nie pozwalają uzasadnić ograniczenia wyboru drugiego języka rozpatrywanego konkursu w świetle wymogu pozyskania laureatów, którzy będą gotowi do natychmiastowego podjęcia obowiązków.
- 164 W drugiej kolejności Komisja przedstawiła dokument zawierający dane zebrane przez jej służby audytu wewnętrznego, z którego wynika, że komunikacja tej służby z innymi służbami Komisji odbywa się wyłącznie w językach angielskim i francuskim, podczas gdy końcowe sprawozdania z audytu są przyjmowane wyłącznie w języku angielskim.
- 165 Tymczasem w zakresie, w jakim ów dokument nie zawiera żadnej informacji świadczącej o posługiwaniu się językiem niemieckim w charakterze języka roboczego lub języka stosowanego w komunikacji w ramach odnośnych służb, nie można go uznać za istotny dla rozstrzygnięcia niniejszego sporu.

iii) W przedmiocie dowodów dotyczących funkcjonowania Trybunału Obrachunkowego

- 166 Komisja przedstawiła trzy załączniki dotyczące Trybunału Obrachunkowego, z których dwa pierwsze dotyczą określonych wymogów językowych obowiązujących w ramach tej instytucji, a trzeci – znajomości języków przez członków jego personelu. Zdaniem Komisji owe dokumenty dowodzą, że językami wehikularnymi stosowanymi przez służby Trybunału Obrachunkowego faktycznie są angielski, francuski i niemiecki.

167 Republika Włosa kwestionuje znaczenie tych załączników, twierdząc, że dwa pierwsze dotyczą jedynie przygotowywania i przebiegu posiedzeń członków Trybunału Obrachunkowego, podczas gdy trzeci nie pozwala na wyciągnięcie wniosków co do języków wykorzystywanych przez służby tej instytucji jako języki wehikularne.

– W przedmiocie dowodów dotyczących wewnętrznej praktyki Trybunału Obrachunkowego w kwestiach językowych

168 W pierwszej kolejności Komisja przedstawiła decyzję Trybunału Obrachunkowego 22/2004 z dnia 25 maja 2004 r. w sprawie zasad tłumaczenia dokumentów na posiedzenia Trybunału, grup audytowych i komitetu administracyjnego (zwaną dalej „decyzją 22/2004”). W odpowiedzi na środki organizacji postępowania Komisja potwierdziła na rozprawie, że decyzja ta obowiązywała w dniu publikacji zaskarżonego ogłoszenia i że nadal pozostaje ona w mocy, nie przedstawiła jednak dodatkowych informacji w tym względzie.

169 W zakresie, w jakim decyzja 22/2004 faktycznie obowiązywała w tym dniu, należy zauważyć, że zgodnie z jej art. 1 „językami redakcyjnymi/językami pośrednimi Trybunału są angielski i francuski”.

170 Zgodnie z art. 2 decyzji 22/2004 „[w]szystkie zamówienia na tłumaczenia przekazywane są za pośrednictwem komputerowego systemu zamówień na tłumaczenia (Artemis)”.

171 Artykuł 4 decyzji 22/2004 przewiduje:

„Wszystkie oryginalne wersje dokumentów są przygotowywane w jednym z języków redakcyjnych. Zasadzie tej nie podlegają tylko istotne objętościowo części dokumentów, w których powstaniu brała udział więcej niż jedna służba [...]. Z chwilą udostępnienia pierwszego tłumaczenia dokument staje się jednojęzyczny”.

172 Należy przede wszystkim stwierdzić, że jak słusznie zauważyła Republika Włosa, decyzja 22/2004 nie może mieć znaczenia w niniejszej sprawie, ponieważ nie zawiera żadnej informacji na temat posługiwania się przez służby Trybunału Obrachunkowego językiem niemieckim w charakterze języka roboczego lub języka stosowanego w komunikacji.

173 W każdym razie należy zauważyć, że przedmiotowy zakres stosowania decyzji 22/2004 ogranicza się do „tłumaczenia dokumentów na posiedzenia Trybunału [Obrachunkowego], grup audytowych i komitetu administracyjnego”. W konsekwencji, wbrew temu, co twierdzi Komisja, omawiana decyzja nie pozwala na wyciągnięcie użytecznych wniosków w odniesieniu do języków roboczych lub wehikularnych przez wszystkie służby Trybunału Obrachunkowego.

174 Wreszcie, o ile w szczególności z art. 2 i 4 decyzji 22/2004 wynika, że wszystkie oryginalne wersje dokumentów są przygotowywane w jednym z języków redakcyjnych, a następnie przekazywane do tłumaczenia właściwym służbom Trybunału Obrachunkowego, o tyle nie wydaje się, aby można było na ich podstawie ustalić konkretny zakres zaangażowania służby tłumaczeniowej tej instytucji. W szczególności w rozpatrywanej decyzji nie wyjaśniono, czy przygotowanie dokumentu w drugim języku redakcyjnym jest zapewniane przez służbę, która przygotowała ten dokument w pierwszym języku redakcyjnym, czy też przez służbę tłumaczeniową. Z decyzji tej nie można zatem wyciągnąć żadnego użytecznego wniosku w odniesieniu do języków roboczych lub języków wehikularnych używanych przez służby Trybunału Obrachunkowego, a w szczególności służby, w ramach których w danym wypadku zostaną zatrudnieni laureaci konkursu, którego dotyczy zaskarżone ogłoszenie (zob. pkt 138 powyżej).

175 W drugiej kolejności Komisja przedstawiła pismo byłego prezesa Trybunału Obrachunkowego z dnia 11 listopada 1983 r. skierowane do wiadomości członków tej instytucji w sprawie tłumaczenia symultanicznego posiedzeń Trybunału Obrachunkowego. Do pisma tego załączono, po pierwsze,

protokół z ograniczonego posiedzenia z dnia 12 października 1982 r. w sprawie systemu tłumaczeń ustnych posiedzeń Trybunału Obrachunkowego, a po drugie, pismo skierowane do wiadomości członków tej instytucji, również podpisane przez tego prezesa i datowane na ten sam dzień, dotyczące tłumaczeń ustnych i fizycznej organizacji posiedzeń Trybunału Obrachunkowego.

- 176 W piśmie z dnia 12 października 1982 r. opisano funkcjonowanie „ogólnego systemu” tłumaczenia symultanicznego posiedzeń Trybunału Obrachunkowego. Zgodnie z tym systemem każdy członek miał możliwość wypowiadania się w swoim własnym języku, przy zapewnieniu tłumaczenia symultanicznego na wszystkie języki członków uczestniczących w danym posiedzeniu. Ów system został złagodzony, na posiedzeniu z dnia sporządzenia protokołu wspomnianego w pkt 175 powyżej, wprowadzeniem – jednomyślnie – systemu „odchudzonego”. W ramach tego rozwiązania, które zastąpiło system „ogólny” i które nadal obowiązuje pod warunkiem utrzymania jednomyślności członków Trybunału Obrachunkowego, tłumaczenie ustne jest zapewniane na „wystarczającą liczbę języków rozumianych przez każdego członka Trybunału”. Wreszcie, jak wynika z pisma z dnia 11 listopada 1983 r., za wspólnym porozumieniem członków Trybunału Obrachunkowego wspomniany system został dodatkowo uproszczony, umożliwiając każdemu członkowi wypowiedzenie się w języku angielskim, francuskim albo niemieckim, przy zapewnieniu tłumaczenia symultanicznego na dwa pozostałe języki. Ten „odchudzony” system tłumaczenia został przyjęty wyłącznie „w celu zaradzenia ówczesnej sytuacji w Trybunale, z uwzględnieniem różnej znajomości języków przez ówczesnych członków oraz dobrej woli każdego z nich”. Jak wyjaśniła Komisja podczas rozprawy, ten „odchudzony” system nadal znajduje zastosowanie.
- 177 Należy stwierdzić, że dokumenty, o których mowa w pkt 175 i 176 powyżej, nie pozwalają na ustalenie, jakim językiem lub jakimi językami posługują się w charakterze języków roboczych lub języków wehikularnych służby, w których zostaną zatrudnieni laureaci konkursu, którego dotyczy zaskarżone ogłoszenie, gdyż dotyczą jedynie systemu tłumaczeń ustnych posiedzeń członków Trybunału Obrachunkowego.
- 178 Należy też stwierdzić, że owe dokumenty, dotyczące systemu tłumaczeń ustnych posiedzeń członków Trybunału Obrachunkowego, dotyczą innej kwestii niż decyzja 22/2004, której przedmiot został przedstawiony w pkt 173 powyżej. W związku z tym nie można uwzględnić argumentu Komisji, który ma w istocie służyć wykazaniu, że między innymi na mocy pisma z dnia 11 listopada 1983 r. język niemiecki został dodany do dwóch „języków redakcyjnych/języków pośrednich”, którymi zgodnie z tą późniejszą decyzją są angielski i francuski.
- 179 Co więcej, nawet gdyby założyć, że pismo z dnia 11 listopada 1983 r. odzwierciedla praktykę, która nadal pozostaje aktualna w odniesieniu do tłumaczenia ustnego posiedzeń członków Trybunału Obrachunkowego, to jednak, jak wynika z samej treści tego pisma, owa sytuacja faktyczna wynika ze wspólnego porozumienia tych członków oraz „dobrej woli” każdego z nich, czyli okoliczności, które w każdej chwili mogą ulec zmianie.
- 180 Z wszystkich powyższych rozważań wynika, że dokumenty przedstawione przez Komisję dotyczące wewnętrznej praktyki językowej Trybunału Obrachunkowego nie mają znaczenia dla rozstrzygnięcia niniejszego sporu.
- W przedmiocie dowodów dotyczących języków, którymi posługują się członkowie personelu Trybunału Obrachunkowego
- 181 Komisja przedstawiła także tabelę zatytułowaną „Języki, którymi posługują się członkowie personelu Trybunału Obrachunkowego zatrudnieni na dzień 30 września 2016 r.”, z której jej zdaniem wynika, że angielski, francuski i niemiecki są najczęściej używanymi językami przez członków tego personelu w charakterze drugiego i trzeciego języka.

- 182 Republika Włoska kwestionuje znaczenie tego dokumentu, podnosząc w szczególności, że zawiera on jedynie wykaz znajomości języków członków personelu Trybunału Obrachunkowego oraz że sposób, w jaki został on opracowany, czyni go całkowicie niezrozumiałym.
- 183 W tym względzie należy zauważyć, że wspomniana tabela zawiera dane dotyczące znajomości języków, którą zadeklarowali „audytorzy”, urzędnicy należący do grupy funkcyjnej AD oraz wszyscy urzędnicy Trybunału Obrachunkowego, w charakterze pierwszego, drugiego i trzeciego języka.
- 184 Niezależnie od tego, że dane te są aktualne na dzień 30 września 2016 r. (zob. pkt 156 powyżej), należy zauważyć, że w odniesieniu do części owej tabeli poświęconej „audytorom” (303 osoby), czyli administratorom, co do których można zakładać, że wykonują obowiązki odpowiadające obowiązkom, o których mowa w zaskarżonym ogłoszeniu, i z pominięciem danych dotyczących „języka 3” (zob. pkt 162 powyżej), angielski został zadeklarowany jako „język 1” przez 14 osób oraz jako „język 2” przez 228 osób, francuski odpowiednio przez 39 i 45 osób, zaś niemiecki odpowiednio przez 30 i 19 osób. Na dalszych miejscach znajduje się język hiszpański (24 i 3 osoby) i włoski (22 i 3 osoby), podczas gdy 30 osób zadeklarowało jako „język 1” język polski.
- 185 Należy jednak stwierdzić, że podobnie jak w przypadku danych, które Komisja przedstawiła w odniesieniu do własnego personelu (zob. pkt 157 powyżej), dane figurujące we wspomnianej tabeli zawierają jedynie wykaz znajomości języków z podziałem na poszczególne kategorie urzędników Trybunału Obrachunkowego. W konsekwencji dane te, ani jako takie, ani w powiązaniu z dokumentami analizowanymi w pkt 168–180 powyżej, nie pozwalają ustalić, który język lub które języki wehikularne są faktycznie stosowane przez poszczególne służby, z których pochodzą te dane, w ich codziennej pracy, a nawet języka lub języków niezbędnych do wykonywania obowiązków wskazanych w zaskarżonym ogłoszeniu. W związku z tym dane te nie pozwalają na ustalenie, którego języka lub których języków zadowalająca znajomość sprawia, że nowo zatrudnieni laureaci konkursu, którego dotyczy zaskarżone ogłoszenie, będą gotowi do natychmiastowego podjęcia obowiązków.
- 186 W każdym razie dane te pozwalają co najwyżej stwierdzić, że tylko zadowalająca znajomość angielskiego mogłaby stanowić atut w przypadku laureatów konkursu, którego dotyczy zaskarżone ogłoszenie, w rozumieniu orzecznictwa przypomnianego w pkt 159 powyżej. Natomiast dane te nie pozwalają wyjaśnić, dlaczego kandydat dysponujący na przykład dogłębną znajomością języka włoskiego i zadowalającą znajomością języka niemieckiego mógłby być natychmiast zdolny do skutecznego komunikowania się w codziennej pracy, podczas gdy kandydat posiadający gruntowną znajomość włoskiego i zadowalającą znajomość języka niderlandzkiego lub hiszpańskiego nie mógłby posiadać takiej cechy.
- 187 Wynika z tego, że przedstawione przez Komisję dane dotyczące znajomości języków członków personelu Trybunału Obrachunkowego nie pozwalają uzasadnić ograniczenia wyboru drugiego języka rozpatrywanego konkursu w świetle wymogu pozyskania laureatów, którzy będą gotowi do natychmiastowego podjęcia obowiązków.
- 188 W świetle analizy przeprowadzonej w pkt 106–187 powyżej należy stwierdzić, że żaden z dowodów przedstawionych przez Komisję w odniesieniu do jej własnych służb oraz służb Trybunału Obrachunkowego nie jest w stanie wykazać zasadności wymogu sformułowanego w zaskarżonym ogłoszeniu, aby nowo zatrudnieni administratorzy byli gotowi do natychmiastowego wykonywania obowiązków.

iv) W przedmiocie dowodów mających wykazać, że języki angielski, francuski i niemiecki są najbardziej znanymi i najchętniej wybieranymi do nauki językami obcymi w Europie

- 189 Komisja podnosi, że wśród okoliczności, które należy wziąć pod uwagę przy wyważaniu poszczególnych wchodzących w grę interesów w ramach organizacji postępowania konkursowego, znajdują się języki, które osoby zgłaszające się do służby publicznej Unii, a mianowicie „młodzi obywatele Unii”, najczęściej wybierają do nauki w charakterze drugiego języka.
- 190 Na poparcie swojej argumentacji Komisja przedstawia, po pierwsze, sprawozdanie Urzędu Statystycznego Unii Europejskiej (Eurostat), opublikowane w biuletynie *Statistics in Focus* nr 49/2010. Ze sprawozdania tego wynika, że, po pierwsze, angielski jest „językiem, którego bez porównania najczęściej naucza się [w Europie] na wszystkich poziomach edukacji, a za nim plasują się francuski, niemiecki, rosyjski i, w mniejszym stopniu, hiszpański”, a po drugie, że „za bez porównania najlepiej znany język obcy [w Europie] uważany jest angielski, a po nim niemiecki, rosyjski, francuski i hiszpański”.
- 191 Po drugie, Komisja przedstawia wyniki specjalnego badania Eurobarometru nr 386 z czerwca 2012 r., z których wywodzi, że najpowszechniejszym językiem w Europie jest język niemiecki, „którym posługuje się 16% ogółu ludności Unii, a trzema najczęściej nauczanymi i używanymi językami obcymi w Europie są kolejno angielski, francuski i niemiecki, którymi posługuje się odpowiednio 38%, 12% i 11% ludności Unii”.
- 192 Wreszcie, po trzecie, Komisja załączyła do swoich pism komunikat prasowy Eurostatu nr 144/2014 z dnia 25 września 2014 r. dotyczący najczęściej wybieranych języków do nauki w 2012 r. przez uczniów niższych klas szkoły średniej, wywodząc z tego, że trzy rozpatrywane języki „są językami, których obywatele Europy uczą się najczęściej, zwłaszcza ci, którzy zgłaszają się do udziału w postępowaniach konkursowych w rozumieniu art. 28 lit. a) regulaminu pracowniczego”.
- 193 W tym względzie należy zauważyć, że przytoczone wyżej statystyki odnoszą się do wszystkich obywateli Unii, w tym osób niepełnoletnich, i nie można zakładać, że prawidłowo oddają znajomość języków przez potencjalnych kandydatów w konkursie, którego dotyczy rozpatrywane ogłoszenie [zob. podobnie wyrok z dnia 15 września 2016 r., Włochy/Komisja, T-353/14 i T-17/15, EU:T:2016:495, pkt 142 (niepublikowany)].
- 194 Ponadto statystyki te mogą jedynie dowodzić, że liczba potencjalnych kandydatów, którzy ucierpieliby przez ograniczenie wyboru drugiego języka konkursu, którego dotyczy rozpatrywane ogłoszenie, do angielskiego, francuskiego i niemieckiego, jest niższa niż gdyby ten wybór ograniczono do innych języków. Jednakże ta okoliczność nie wystarczy, by uznać, że omawiane ograniczenie nie jest dyskryminujące, gdyż ewentualnie ograniczona liczba, których sytuacja miałaby potencjalnie ulec pogorszeniu, nie może stanowić w tym względzie ważnego argumentu [zob. podobnie wyrok z dnia 15 września 2016 r., Włochy/Komisja, T-353/14 i T-17/15, EU:T:2016:495, pkt 143 (niepublikowany)].
- 195 W najlepszym przypadku dane te mogłyby co najwyżej świadczyć o proporcjonalnym charakterze rozpatrywanego ograniczenia, gdyby się okazało, że odpowiada ono interesowi służb, których dotyczy rozpatrywane ograniczenie, aby pozyskać laureatów, którzy będą gotowi do natychmiastowego podjęcia obowiązków [zob. podobnie wyrok z dnia 15 września 2016 r., Włochy/Komisja, T-353/14 i T-17/15, EU:T:2016:495, pkt 144 (niepublikowany), czy też odpowiada wymogom związanym z ograniczeniami budżetowymi i operacyjnymi lub charakterem postępowania w sprawie naboru. Tymczasem, jak stwierdzono w szczególności w pkt 91 i 188 powyżej, Komisja nie wykazała, że ograniczenie to było rzeczywiście uzasadnione takimi względami.

- 196 Z tego względu dane statystyczne wspomniane w pkt 190–192 powyżej nie mogą – ani same, ani w połączeniu z innymi dowodami znajdującymi się w aktach sprawy, w szczególności tymi, o których mowa w pkt 89 powyżej – uzasadniać ograniczenia wyboru drugiego języka rozpatrywanego konkursu do angielskiego, francuskiego i niemieckiego.
- 197 Należy więc uznać, że ze wszystkich wskazanych powyżej powodów ograniczenie w zaskarżonych ogłoszeniach wyboru drugiego języka przez kandydatów startujących w konkursie, którego dotyczy rozpatrywane ogłoszenie, do angielskiego, francuskiego i niemieckiego, nie jest ani obiektywnie uzasadnione, ani proporcjonalne do zamierzonego celu, który polega na zatrudnieniu administratorów, którzy będą gotowi do natychmiastowego podjęcia obowiązków. Ponadto, w nawiązaniu do rozważań przedstawionych w pkt 85–91 powyżej, powody związane z ograniczeniami budżetowymi i operacyjnymi, a także z charakterem postępowania w sprawie naboru, nawet rozpatrywane łącznie z powodem dotyczącym konieczności zatrudniania administratorów, którzy będą gotowi do natychmiastowego podjęcia obowiązków, również nie mogą uzasadniać omawianego ograniczenia.
- 198 Nie wystarczy bowiem uzasadniać istoty tego rodzaju ograniczenia poprzez odniesienie do dużej liczby języków uznanych w art. 1 rozporządzenia nr 1 za języki urzędowe i robocze Unii oraz wynikającej z tego konieczności wyboru mniejszej liczby języków, a nawet tylko jednego, jako języków wykorzystywanych do komunikacji wewnętrznej lub „wehikularnych”. W myśl art. 1d ust. 1 oraz art. 1d ust. 6 zdanie pierwsze regulaminu pracowniczego wybór jednego lub kilku konkretnych języków z pominięciem wszystkich pozostałych musi być jeszcze obiektywnie uzasadniony [zob. podobnie wyrok z dnia 15 września 2016 r., Włochy/Komisja, T-353/14 i T-17/15, EU:T:2016:495, pkt 156 (niepublikowany) i przytoczone tam orzecznictwo].
- 199 I tego właśnie ani EPSO, będące autorem zaskarżonego ogłoszenia, ani Komisja, będąca stroną pozwaną przed Sądem, nie zrobiły.
- 200 W konsekwencji należy uwzględnić zarzuty trzeci i siódmy Republiki Włoskiej i stwierdzić nieważność zaskarżonego ogłoszenia w zakresie, w jakim ogranicza ono wybór drugiego języka rozpatrywanego konkursu do języków angielskiego, francuskiego i niemieckiego.
- 201 Należy ponadto zauważyć, że stwierdzona niezgodność z prawem pociąga też za sobą niezgodność z prawem ograniczenia języka, którym należy się posługiwać podczas niektórych egzaminów ostatniego etapu konkursu, którego dotyczy zaskarżone ogłoszenie (zob. pkt 13 powyżej).

B. W przedmiocie zgodności z prawem ograniczenia języków, którymi można posługiwać się w komunikacji między kandydatami w rozpatrywanym konkursie a EPSO

- 202 Aspekt zaskarżonego ogłoszenia dotyczący ograniczenia wyboru przez kandydatów w rozpatrywanym konkursie języka, którym można się posługiwać w komunikacji między nimi a EPSO, jest przedmiotem szóstego zarzutu Republiki Włoskiej. Zarzut ów dotyczy naruszenia art. 18 TFUE, art. 24 akapit czwarty TFUE, art. 22 karty, art. 2 rozporządzenia nr 1 oraz art. 1d ust. 1 i 6 regulaminu pracowniczego.
- 203 Zdaniem Republiki Włoskiej wspomniane wyżej przepisy przyznają każdemu obywatelowi Unii prawo zwrócenia się do instytucji w dowolnym języku Unii i do otrzymania odpowiedzi w tym języku, przy czym ze względu na rozpatrywane ograniczenie w niniejszej sprawie owo prawo zostało naruszone. Opierając się na wyroku z dnia 27 listopada 2012 r., Włochy/Komisja (C-566/10 P, EU:C:2012:752), Republika Włoch podnosi, że język używany w ramach procedury konkursowej nie jest zwykłą kwestią organizacji wewnętrznej, ale nieodłącznym elementem konstytutywnego charakteru stosunku, jaki nawiązuje zainteresowany obywatel z Unią. W konsekwencji językiem konkursu powinien być język obywatela, czyli kandydata, który nie jest jeszcze członkiem służby publicznej Unii.

- 204 Republika Włoska podnosi ponadto oczywisty brak uzasadnienia zaskarżonego ogłoszenia w zakresie, w jakim zupełnie nie odnosi się ono do powodów uzasadniających ograniczenie wyboru języków, w których należy wypełnić formularz zgłoszeniowy.
- 205 Królestwo Hiszpanii popiera argumentację Republiki Włoskiej.
- 206 Komisja ze swej strony podnosi, że przywołane przez Republikę Włoską fragmenty wyroku z dnia 27 listopada 2012 r., Włochy/Komisja (C-566/10 P, EU:C:2012:752), nie mają znaczenia w niniejszej sprawie, ponieważ dotyczą one wyłącznie języka, w jakim są publikowane ogłoszenia o konkursach.
- 207 W każdym razie Komisja wskazuje, że w przypadku konkursu, którego dotyczy zaskarżone ogłoszenie, należy dokonać rozróżnienia sytuacji, w której komunikacja dotyczy zagadnień generalnych i abstrakcyjnych, od sytuacji, w której pełni ona szczególną rolę, w tym sensie, że służy poinformowaniu Komisji o zainteresowaniu kandydata uzyskaniem stanowiska w służbie publicznej Unii Europejskiej, która to sytuacja w szczególności obejmuje wypełnienie formularza zgłoszeniowego.
- 208 W pierwszym przypadku kandydaci mają możliwość wskazania co najmniej dwóch języków spośród wszystkich języków Unii, w których chcą otrzymywać odpowiedzi EPSO. W związku z tym argumenty dotyczące naruszenia przepisów rozporządzenia nr 1 nie mogą w tym względzie zostać uwzględnione. Komisja przedstawiła w tym celu formularz kontaktowy, który EPSO udostępniło kandydatom na swojej stronie internetowej, oraz dane dotyczące języków, w których EPSO udzieliło odpowiedzi na pytania lub wnioski sformułowane w ramach konkursu, którego dotyczy zaskarżone ogłoszenie.
- 209 W drugim przypadku kandydaci muszą posługiwać się drugim językiem konkursu, który muszą wybrać wyłącznie spośród angielskiego, francuskiego lub niemieckiego. Takie ograniczenie znajduje uzasadnienie w art. 28 lit. f) regulaminu pracowniczego, który czyni ze znajomości dwóch języków Unii warunek rekrutacji urzędników, lecz również w konieczności równego traktowania kandydatów. Omawiane ograniczenie odpowiada też interesowi służby, który wymaga, aby tego rodzaju komunikacja toczyła się szybko i skutecznie, aby członkowie komisji konkursowej, którzy zawsze posiadają znajomość trzech wyżej wymienionych języków, a także EPSO, analizowali ją na równych warunkach, i wreszcie, aby nie powodowała przesadnego przeciążenia zasobów, którymi dysponuje EPSO.
- 210 Odnosząc się najpierw do braku uzasadnienia, który podnosi Republika Włoska, należy zauważyć, że jak wynika z pkt 3 załącznika II do zaskarżonego ogłoszenia, ograniczenie wyboru języków wykorzystywanych do komunikacji, w tym języków, w których należy wypełniać formularz zgłoszeniowy, zostało w istocie uzasadnione troską o „szybkość i skuteczność” komunikacji, a także koniecznością „porównania [kandydatów] na równych zasadach” (zob. pkt 11 powyżej). Argument Republiki Włoskiej oparty na braku uzasadnienia należy zatem oddalić.
- 211 Następnie, odnosząc się do kwestii dyskryminacji, oraz jej ewentualnego uzasadnienia, należy przypomnieć, że zgodnie z art. 2 rozporządzenia nr 1, który odpowiada w istocie art. 24 akapit czwarty TFUE i art. 41 ust. 4 karty, dokumenty kierowane do instytucji Unii przez osobę podlegającą jurysdykcji państwa członkowskiego są sporządzane w jednym z języków urzędowych wskazanych w art. 1 tego rozporządzenia, zgodnie z wyborem dokonany przez nadawcę, a odpowiedź instytucji jest sporządzana w tym samym języku. Jako istotny składnik poszanowania różnorodności językowej Unii, którego znaczenie wspomniano w art. 3 ust. 3 akapit czwarty TUE, a także w art. 22 karty, zapewnione każdemu prawo wybrania spośród języków urzędowych Unii języka, jaki będzie używany w komunikacji z instytucjami ma charakter podstawowy (zob. wyrok z dnia 26 marca 2019 r., Hiszpania/Parlament, C-377/16, EU:C:2019:249, pkt 36).
- 212 Jednakże, jak wynika z orzecznictwa Trybunału, z ciążącego na Unii obowiązku przestrzegania różnorodności językowej nie można wywodzić, iż istnieje ogólna zasada prawa zapewniająca każdej osobie prawo do tego, by wszelkie informacje mogące wywrzeć wpływ na jej interesy zostały

w każdym wypadku przedstawione w jej języku, i zobowiązująca instytucje, bez żadnej możliwości odstępstwa, do używania wszystkich języków urzędowych w każdej sytuacji (zob. wyrok z dnia 26 marca 2019 r., Hiszpania/Parlament, C-377/16, EU:C:2019:249, pkt 37 i przytoczone tam orzecznictwo).

- 213 Konkretniej rzecz ujmując, w odniesieniu do postępowań w sprawie naboru personelu Unii Trybunał orzekł, że na instytucje nie można nałożyć obowiązków wykraczających poza wymogi przewidziane w art. 1d regulaminu pracowniczego urzędników (zob. wyrok z dnia 26 marca 2019 r., Hiszpania/Parlament, C-377/16, EU:C:2019:249, pkt 39 i przytoczone tam orzecznictwo).
- 214 Z art. 1d ust. 1 i art. 1d ust. 6 zdanie pierwsze regulaminu pracowniczego wynika, że choć nie jest wykluczone, iż interes służby może uzasadniać ograniczenie wyboru drugiego języka konkursu, w tym języka lub języków wykorzystywanych do komunikacji między kandydatami a EPSO, do wąskiej liczby języków urzędowych, których znajomość jest najpowszechniejsza w Unii, to ograniczenie takie musi jednak koniecznie opierać się na danych, które mogą być obiektywnie zweryfikowane zarówno przez kandydatów startujących w konkursie, jak i przez sądy Unii, tak by można było uzasadnić wymagania językowe, które muszą być proporcjonalne do rzeczywistych potrzeb służby (zob. wyrok z dnia 26 marca 2019 r., Komisja/Włochy, C-621/16 P, EU:C:2019:251, pkt 124 i przytoczone tam orzecznictwo).
- 215 W tym względzie należy zauważyć, że w części wprowadzającej do załącznika II zaskarżonego ogłoszenia wskazano, iż „kandydaci muszą wypełniać zgłoszenia internetowe w swoim drugim języku konkursowym (angielskim, francuskim lub niemieckim), a EPSO musi używać tych języków do zbiorowej komunikacji z kandydatami, którzy przedłożyli zatwierdzone zgłoszenia” (zob. pkt 8 powyżej).
- 216 Ponadto w pkt 3 załącznika II do zaskarżonego ogłoszenia wskazano, że „kandydaci mogą kontaktować się z EPSO w każdym języku urzędowym [Unii], ale aby EPSO mogło skuteczniej rozpatrywać ich zapytania, zachęca się kandydatów do używania kilku wybranych języków, które pracownicy EPSO mogą obsłużyć bez konieczności korzystania z pomocy służb tłumaczeniowych” (zob. pkt 11 powyżej).
- 217 Chociaż w świetle dowodów przedstawionych przez Komisję i wspomnianych w pkt 208 powyżej w odniesieniu do komunikacji tego ostatniego rodzaju nie wydaje się, że kandydaci nie mogli porozumiewać się z EPSO w wybranym przez siebie języku urzędowym, to należy stwierdzić, że zarówno złożenie formularza zgłoszeniowego, jak i „zbiorowa komunikacja z kandydatami, którzy przedłożyli zatwierdzone zgłoszenia” musiały odbywać się w językach angielskim, francuskim lub niemieckim. W związku z tym i z tych samych powodów, które zostały wskazane w pkt 51–55 powyżej odnośnie do drugiego języka egzaminów konkursowych w ramach konkursu, którego dotyczy zaskarżone ogłoszenie, tego rodzaju ograniczenie stanowi przejaw dyskryminacji ze względu na język, co do zasady zakazanej na gruncie art. 1d ust. 1 regulaminu pracowniczego.
- 218 Ponadto wspomnianego ograniczenia nie może zrekompensować przyznana kandydatom możliwość, o której mowa w pkt 217 powyżej, komunikowania się z EPSO w wybranym przez nich języku urzędowym w odniesieniu do pozostałych aspektów dotyczących danego postępowania w sprawie naboru (zob. podobnie wyrok z dnia 26 marca 2019 r., Hiszpania/Parlament, C-377/16, EU:C:2019:249, pkt 48).
- 219 Odnosząc się do zasadności powodów wskazanych w celu uzasadnienia tego ograniczenia, dotyczących w istocie konieczności zapewnienia szybkiej i skutecznej komunikacji oraz przeprowadzenia jednorodnego porównania kandydatów (zob. pkt 210 powyżej), należy zauważyć, że same te powody mogą uzasadniać ograniczenie liczby języków, którymi można się posługiwać przy sporządzaniu formularza zgłoszeniowego oraz do „zbiorowej komunikacji” EPSO z dopuszczonymi kandydatami, jedynie abstrakcyjnie. Natomiast, jak w istocie przyznaje sama Komisja w pkt 148 odpowiedzi na skargę, powody te mogłyby uzasadniać ograniczenie wyboru języków wykorzystywanych

w komunikacji do angielskiego, francuskiego i niemieckiego tylko wtedy, gdyby zadowalająca znajomość tych języków pozwalała kandydatom, zważywszy na charakter ich obowiązków i rzeczywiste potrzeby służby, na niezwłoczne rozpoczęcie wykonywania ich obowiązków.

- 220 Tymczasem, jak ustalono w pkt 197 powyżej, taka sytuacja nie ma miejsca w niniejszym przypadku.
- 221 Ponadto, odnosząc się do argumentu Komisji, opartego na istnieniu ograniczeń budżetowych, argument ten należy oddalić z tych samych powodów, które zostały przedstawione w pkt 85–88 powyżej. W świetle analizy przeprowadzonej w pkt 106–188 powyżej dotyczącej dowodów przedstawionych przez Komisję w odniesieniu do jej własnego funkcjonowania oraz funkcjonowania Trybunału Obrachunkowego, należy też oddalić jej argument, zgodnie z którym językami roboczymi urzędników będących członkami komisji konkursowej „zawsze” są angielski, francuski lub niemiecki.
- 222 W świetle powyższych wywodów należy uwzględnić zarzut szósty Republiki Włoskiej i stwierdzić nieważność zaskarżonego ogłoszenia w zakresie, w jakim ogranicza ono wybór języków wykorzystywanych do komunikacji między kandydatami a EPSO do angielskiego, francuskiego i niemieckiego.
- 223 W konsekwencji, bez konieczności badania pozostałych zarzutów podniesionych przez Republikę Włoską, należy uwzględnić niniejszą skargę i stwierdzić nieważność zaskarżonego ogłoszenia w całości.
- 224 Należy bowiem zauważyć, że w świetle rozważań przedstawionych w pkt 36 powyżej nieprawidłowości stwierdzone w odniesieniu do systemu językowego przewidzianego w zaskarżonym ogłoszeniu negatywnie rzutują na całą rozpatrywaną procedurę naboru, skutkiem czego wymagają stwierdzenia nieważności całego rozpatrywanego ogłoszenia (zob. podobnie postanowienie z dnia 5 września 2019 r., Włochy/Komisja, T-313/15 i T-317/15, niepublikowane, EU:T:2019:582, pkt 130).
- 225 Co się tyczy skutków stwierdzenia nieważności zaskarżonego ogłoszenia, należy wskazać, że Republika Włoska, zapytana w tej kwestii przez Sąd na rozprawie, uznała, że jego konsekwencją winno być stwierdzenie nieważności również list rezerwy kadrowej sporządzonych w wyniku omawianego konkursu. W świetle orzecznictwa Trybunału i Sądu obowiązującego od 2012 r. nie mogą bowiem istnieć żadne uzasadnione oczekiwania co do utrzymania tych list w mocy. Królestwo Hiszpanii popiera argumentację Republiki Włoskiej.
- 226 W odpowiedzi Komisja podniosła, że w przeciwieństwie do sprawy, w której zapadł wyrok z dnia 26 marca 2019 r., Hiszpania/Parlament (C-377/16, EU:C:2019:249), w której Królestwo Hiszpanii wyraźnie wniosło o stwierdzenie nieważności bazy danych sporządzonej w wyniku zaproszenia do składania kandydatur, którego nieważność została stwierdzona w tym wyroku, w niniejszej sprawie Republika Włoska nie może żądać stwierdzenia nieważności list rezerwy kadrowej sporządzonych w wyniku rozpatrywanego konkursu, ponieważ nie sformułowało w skardze takiego żądania. Ponadto zdaniem Komisji postępowanie w sprawie naboru będące przedmiotem wyroku, który zapadł w tamtej sprawie, było dużo bardziej elastyczne niż postępowanie, którego dotyczy niniejsza sprawa, wobec czego stwierdzenie nieważności wszystkich wyników tego postępowania wydaje się całkowicie nieuzasadnione.
- 227 W tym względzie należy przypomnieć, że zgodnie z utrwalonym orzecznictwem tylko żądania przedstawione w skardze wszczynającej postępowanie mogą być brane pod uwagę, a zasadność skargi należy badać wyłącznie w świetle tych żądań (zob. wyrok z dnia 25 lutego 2016 r., Musso/Parlament, T-589/14 i T-772/14, niepublikowany, EU:T:2016:101, pkt 30 i przytoczone tam orzecznictwo). W związku z tym co do zasady strona skarżąca nie może w toku postępowania podnosić nowych żądań ani rozszerzać przedmiotu żądań istniejących, gdyż pociągnęłoby to za sobą zmianę przedmiotu sporu (zob. podobnie wyrok z dnia 8 lipca 1965 r., Krawczyński/Komisja, 83/63, EU:C:1965:70, s. 785),

chyba że spełnione są przesłanki zastosowania art. 86 regulaminu postępowania, dotyczącego dostosowania skargi. Tymczasem, jak wynika z akt niniejszej sprawy, taka sytuacja nie ma miejsca w niniejszym przypadku.

- 228 W konsekwencji o ile stanowisko, które wyraziła Republika Włoska na rozprawie, należy rozumieć jako zmierzające do stwierdzenia nieważności list rezerwy kadrowej sporządzonych w wyniku rozpatrywanego konkursu, o tyle żądanie w zakresie, w jakim nie jest ono zgodne z wymogami przypomnianymi w pkt 227 powyżej, powinno zostać odrzucone jako niedopuszczalne.
- 229 W każdym wypadku należy przypomnieć, że zgodnie z art. 266 TFUE w przypadku orzeczenia o nieważności aktu przyjętego przez daną instytucję, jest ona zobowiązana do podjęcia środków, które zapewnią wykonanie tego wyroku. Trybunał orzekł w tym względzie, że aby podporządkować się wyrokowi i zapewnić jego pełne wykonanie, instytucja ta jest zobowiązana do uwzględnienia nie tylko sentencji wyroku, ale również jej uzasadnienia, które stanowi nieodzowny element tego wyroku w tym znaczeniu, że jest niezbędne do określenia dokładnego znaczenia tego, co zostało orzeczone w sentencji (zob. wyrok z dnia 14 czerwca 2016 r., Komisja/McBride i in., C-361/14 P, EU:C:2016:434, pkt 35 i przytoczone tam orzecznictwo).
- 230 Jednakże ze względów analogicznych do tych, które zostały przedstawione w pkt 83–87 wyroku z dnia 26 marca 2019 r., Hiszpania/Parlament (C-377/16, EU:C:2019:249, pkt 85), stwierdzenie nieważności zaskarżonego ogłoszenia nie może mieć wpływu na stosunki pracy nawiązane już ewentualnie na podstawie list rezerwy kadrowej sporządzonych w wyniku rozpatrywanego postępowania w sprawie naboru, ze względu na uzasadnione oczekiwania kandydatów, którym zaproponowano już stanowisko na podstawie obecności ich nazwisk na wspomnianych listach (zob. podobnie postanowienie z dnia 5 września 2019 r., Włochy/Komisja, T-313/15 i T-317/15, niepublikowane, EU:T:2019:582, pkt 131).

W przedmiocie kosztów

- 231 Zgodnie z art. 134 § 1 regulaminu postępowania kosztami zostaje obciążona, na żądanie strony przeciwnej, strona przegrywająca sprawę. W związku z tym, że Komisja przegrała sprawę, zgodnie z żądaniem Republiki Włoskiej, należy obciążyć ją kosztami postępowania.
- 232 Zgodnie z art. 138 § 1 regulaminu postępowania państwa członkowskie i instytucje interweniujące w sprawie pokrywają własne koszty. Wobec tego Królestwo Hiszpanii pokrywa własne koszty.

Z powyższych względów

SĄD (dziewiąta izba)

orzeka, co następuje:

- 1) **Stwierdza się nieważność ogłoszenia o konkursie otwartym EPSO/AD/322/16 w celu stworzenia list rezerwy kadrowej administratorów w dziedzinie audytu (AD 5/AD 7).**
- 2) **Komisja Europejska pokrywa własne koszty oraz zostaje obciążona kosztami poniesionymi przez Republikę Włoską.**
- 3) **Królestwo Hiszpanii pokrywa własne koszty.**

Costeira

Gratsias

Kancheva

Wyrok ogłoszono na posiedzeniu jawnym w Luksemburgu w dniu 9 września 2020 r.

Podpisy

Spis treści

I. Okoliczności powstania sporu	2
II. Postępowanie i żądania stron	7
III. Co do prawa	9
A. W przedmiocie zgodności z prawem ograniczenia wyboru przez kandydatów drugiego języka konkursu, którego dotyczyło zaskarżone ogłoszenie, do angielskiego, francuskiego i niemieckiego ..	9
1. W przedmiocie uzasadnienia zaskarżonego ogłoszenia	10
2. W przedmiocie zasadności powodów, jakie zostały wskazane w zaskarżonym ogłoszeniu w celu ograniczenia wyboru przez kandydatów drugiego języka rozpatrywanego konkursu do angielskiego, francuskiego i niemieckiego	11
a) W przedmiocie dyskryminacji	11
b) W przedmiocie uzasadnienia zarzucanej dyskryminacji	14
1) W przedmiocie powodów wskazanych w zaskarżonym ogłoszeniu	16
2) W przedmiocie dowodów przedstawionych przez Komisję	19
i) Uwagi wstępne	19
ii) W przedmiocie dowodów dotyczących funkcjonowania Komisji	20
– W przedmiocie dowodów dotyczących wewnętrznej praktyki Komisji w kwestiach językowych	20
– W przedmiocie dowodów dotyczących języków, którymi posługują się członkowie personelu Komisji wykonujący obowiązki związane z audytem	27
iii) W przedmiocie dowodów dotyczących funkcjonowania Trybunału Obrachunkowego	29
– W przedmiocie dowodów dotyczących wewnętrznej praktyki Trybunału Obrachunkowego w kwestiach językowych	30
– W przedmiocie dowodów dotyczących języków, którymi posługują się członkowie personelu Trybunału Obrachunkowego	31
iv) W przedmiocie dowodów mających wykazać, że języki angielski, francuski i niemiecki są najbardziej znanymi i najchętniej wybieranymi do nauki językami obcymi w Europie	33

B. W przedmiocie zgodności z prawem ograniczenia języków, którymi można posługiwać się w komunikacji między kandydatami w rozpatrywanym konkursie a EPSO	34
W przedmiocie kosztów	38